

Παραμονές Πρωτοχρονιάς

Ἄϊ Βασίλη βασιλιά τζ' πρωτολειτουρκήθου τζ' ἔβκα
στα τείσιη των τεισιών
τζ' στα δικά μου εμέναν
τζ' δείξε τζ' φανέρωσε
αν μ' αγαπά εμέναν
ο..η.....

Ἔτσι γιορτάσαμε τον καινούριο χρόνο 1944 αποτραβηγ-
μένος στο χωριό ανάμεσα στους γονεῖς, τα ἀδελφια
και τους συγγενεῖς. Πόσον πράγματι εἶναι αλλιῶτικη η
ατμόσφαιρα αὐτή. Που η σιχαμεράδα των πόλεων
με τις υποκριτικὲς ἐκείνες ευχὲς και δῶρα.
Με τον ερχομὸ του νέου ἔτους ἀρχίζει και η Νέα
Ἐκστρατεία των 12. Η του προηγουμένου ἔτους ἀπέτυχε
οικτρῶς ἔχω ὁμως κάθε λόγον να πιστεῦω ὅτι θα ἔχω κα-
λύτερα ἀποτελέσματα. Χρειάζεται ΘΕΛΗΣΙΣ και μόνον
ΘΕΛΗΣΙΣ. Εἴναι ἀληθὲς ὅτι "η μεγαλυτέρα δυσκολία
του ἀνθρώπου εἶναι η κατανίκησις του εαυτοῦ του"
ας ἀρχίσω την πάλην αὐτήν. Θα συναντηθῶν τεράστια
ἐμπόδια. Θα τα δεχθῶ ὁμως ως βαθμίδας προς τελειο-
ποίησιν.

Τελεία νίκη ἀπαιτεῖ τελείαν γνώσιν και δεν ὑπάρχουν
ἀνθρωποι δυνάμενοι με ἓν πήδημα να φθάσουν το
τέρμα.

Με σταθερὸν βῆμα, λοιπὸν, ας ἀνέλθω το πρώτο
σκαλοπάτι.

1 9 4 4

Ἄϊ-Βασίλης ἦλθε.

Μεγάλη ἔξαφισ πνευμάτων και τρομεραὶ συζητήσεις
μεταξὺ των μελῶν του Μορφωτικοῦ και των του Σουλ.
ΧΟΟΝ.

Ἐπρεπε πράγματι ο Παπὰς να κάμει τον ἁγιασμὸν
και να μη ἀρνηθεῖ την πρόσκλησιν. Φαίνεται ὁμως
πως και αυτοὶ του Μ.Σ.Π. θέλουν να χῶνουν την
μύτην των παντοῦ. Την νύκτα φάγαμε στου θ. μου
Μιχαήλ. Περᾶσαμεν αρκετὰ καλὰ και εἶχαμεν καμπόσες
συζητήσεις.

Η θρησκεία δεν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ διάταξις
ἠθικῶν ἀρχῶν. Ὅσο για τα πνεύματα μου φαίνεται
πως παίρνουν μορφή μέσα ὅτη φαντασία του ἀγράμματος
κοσμου για να τον φοβερίζει και να τον τρομάζει.
Τα πνεύματα-κακά (Σατανάδες) εἶναι θεοποίησις
των κακῶν ἐπιθυμιῶν, ὁρμῶν, διαθέσεων κ.τ.λ.,
του ἀνθρώπου. Πίστις σε κάτι για ἓναν ἀμόρφωτον=με
θέλησιν για ἓνα μορφωμένον.

Ο μορφ. ἀνθρωπος λατρεύει πολυ διαφορετικὰ τον
θεὸν ἀπὸ ἓναν ἀγράμματον.

2 Ιανουαρίου '44.

Τύχη μωρέ.... 1 ρόδι, 1 μανταρίνι και 1 καρύδι. Πλούσια τα ελέη σου Κύριε. Διασκεδάσαμε όμως αρκετά καλά αν και ο Παπάς μας διάβασε απαίσια τον λόγον του.

3.1.44

Αυτήν την στιγμήν ο πατέρας μου και Σία επέστρεψαν από την Λειβαδιάν και ρωτά ποιος επελέτξισεν το ξύλον.

4.1.43

Η τελευταία μέρα που περνούμεν εις το χωριό. Αύριον θα το εγκαταλείψωμεν ίνα λάβωμεν την εις Βαρώσια άγουσαν.

5.1.43

Αφίσαμεν το ωραίο μας χωριό εις το οποίον περάσαμεν τόσο ωραία τας εορτάς των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς.

Το ταξίδι μας έως την Λευκωσίαν ήτο απαίσιον αλλά στο τραίνο περάσαμεν αρκετά καλά. Ποτέ δεν θα ξεχάσω την συμπεριφοράν των 4-5 συνταξιδιωτών μας γύρω από ένα δυστυχισμένο πλάσμα. Τα γέλια τους που έπρεπε να είναι κλάματα και την συχνήν χρησιμοποίησιν της φράσεως. "Τι κωμωδία" ενώ εάν εσκέπτοντο λιγάκι θα έλεγαν ασφαλώς "Τι τραγωδία". Δεν πρέπει άραγε το κράτος να λαμβάνει ειδικήν πρόνοιαν από τα παιδιά, τα οποία πληρώνουν τόσον ακριβά τα πατρικά σφάλματα; Φθάσαμεν εν τέλει στον προορισμόν μας και βρήκαμεν όλους καλά. Κάμαμεν δε και Καλήν Αρχήν.
Παπ. "Να σας πω έναν νέον"
Πατ. "Δόξα σοι ο Θεός".

6.1.43

Οι πειρασμοί γυμνάζουν την θέλησιν. Πειρασμούς είχαν και αι αγνοί. Η αξία των ήταν στο ότι την νίκησαν. Πειρασμός από το ένα μέρος και θέλησις από το άλλο. Εδώ βρίσκεται η αξία. Ένας με πειρασμούς χωρίς θέλησιν κυλιέται στον βόρβορον. Ένας με πειρασμούς και κακές έξεις αλλά και θέλησιν φτιάχνει τον χαρακτήρα του.

Ας εκτιμώμεν εκείνον που με την ισχυράν τον θέλησιν αναχαιτίζει τους πειρασμούς στην αρχήν και προλαμβάνει τας κακὰς έξεις. Ας θαυμάσωμεν όμως εκείνον που με την θέλησιν του νικά τες κακὰς συνήθειες.
Έως τώρα αποτυχία.

θάρρος όμως και θέλησις. Δεν πρέπει να απελπιζώμεθα από το πρώτο βήμα. Ας σηκώσωμεν ψηλά το κεφάλι, ας σταθεροποιήσωμεν τα βήματά μας και με τα στιβαρά χέρια ας πιάσωμεν τα δυο χαλινάρια.

"Θαρσεῖν χρῆ".

Σήμερα ο θεῖος μου μου εἶπεν ὅτι δύναμαι να παρακολουθῶ ὅλας τα κινηματογραφικὰς παραστ. τας επιτρεπομένας ὑπὸ του Σχολείου. Εἰς βρίσκεται ο κόμπος.

15.1.44

Πολλὰ κινηματογραφικὰ φιλμ καταστρέφουν την διαπλοσομένην νεότητα ἐνῶ ἄλλαι την μορφώνουν. Δυστυχῶς το κράτος δεν ἐπεμβαίνει σ' αὐτὸ το ζήτημα να ἀπαγορεύει δηλαδὴ καταστρεπτικὰ φιλμς κ.λ. Το ζήτημα ἀπομένει σε μας για λύση. Ἐνας ἄνθρωπος με κρίση και θέλησιν δεν παρασύρεται ἀλλὰ μάλλον παραδειγματίζεται. Σήμερα ὅμως η νεότης ἔχει λάβει τον κατήφορον. Λίγοι εἶναι ἐκεῖνοι που ἐπικροτοῦν ἕνα ἐπιστημονικὸ φιλμ. Πολλοὶ ὅμως οἱ ἐπικροτοῦντες τα συλαμένα και βρ. τοιαῦτα. Πολλοί. Ο ἄνθρωπος φύσει κακός."

Στατιστικαὶ ἀποδεικνύουν την ολεθρίαν του ἐπίδρασιν ὅπως η της ἐγκληματικότητος των παιδων ἐν Νέα Υόρκη.

Πρέπει να παρακολουθοῦμεν τα διάφορα ωφέλιμα και διδακτικὰ ἔργα να ἀποφεύγωμεν δε πάση θυσία τα ἀντίθετα.

8.1.43.

Στον τόπον μας - το ωραῖο αὐτὸ νησί της Αφροδίτης δεν ἔχει φθάσει η ἀληθινὴ τραγωδία του σημερινού πολέμου.

Χιλιάδες ὅμως ἄνθρωποι εἶναι ἔτοιμοι να χύσουν το αἷμα των για το καλὸ της ἀνθρωποίτητος για μας δηλ. την νέαν Γενίαν. Και μεις ωφείλομεν και ἔχομεν ἱερὸν καθήκον να συνεργασθῶμεν στον τεράστιον αὐτὸν ἀγῶνα. Πῶς ὅμως; Ἀπὸ που να ἀρχίσωμεν; Ἀπὸ τον εαυτὸν μας. Ἐάν ὅλοι μας θέλωμεν να καλλυτερεύσει η ἀνθρωπότης ας προσπαθήσωμεν ἕκαστος χωριστὰ να καλλυτερεύσωμεν τον εαυτὸν μας δημιουργοῦντες ἰσχυρὸν χαρακτήρα και τότε ο κόσμος θα διορθωθεί ἀφ' εαυτοῦ. Και βέβαια ὅλοι το θέλωμεν αὐτὸ.

Η Γεωγραφία δημιουργεῖ την Ἱστορίαν. Κέντρον των μεγαλύτερων πολέμων εἶναι η Κεντρικὴ Ευρώπη, διότι ἀκριβῶς δεν ὑπάρχουν φυσικὰ ὅρια τα οποία να καθορίζουν την εδαφικὴν ἐπέκτασιν των διαφόρων ἐθνῶν.

Αρχίσαμεν τα μαθήματα 3ου τριμήνου. Βγήκα στα τρία μαθ. για εξέτασιν. Στο διαγώνισμα των Μαθηματικών παρ' ολίγον να λύσω το σύστημα, το οποίον μόνο 2 μαθ. έλυσαν. Έφθασα ως το σημείον που εάν έβαζα $\frac{X}{\psi} = \omega$ θα εκάμναμεν τριάδα.

10.1.43

Στο σημερινό μάθημα της Ιστορίας ο κ. Κρανιδιώτης λαβών αφορμήν από τον Φρειδερίκον τον Μέγαν - όστις ενώ εν τη νεότητά του ησπάζετο τας περί της ελευθερίας του ατόμου ιδέας των Γάλλων φιλοσόφων όταν ανήλθε εις την αρχήν τα ελησμόνησε και εκυβέρνα απολυταρχικώς - μας έκαμεν μίαν θαυμάσιαν διδασκαλία. Η θρησκεία είναι θεωρία καλών πράξεων. Σήμερον όμως έχει καταντήσει θεωρία λόγων, και εμείς οι άνθρωποι χωρίζομεν ολότελα την θεωρίαν και την πράξιν. Πρέπει να προσπαθήσωμεν να ενώσωμεν τα σημεία της θεωρίας και πράξεως διά να τα εφαρμόσωμεν. Αγαπώμεν έναν όστις με φεύτικα λόγια μας επαινεί κ.τ.λ. και αποστρεφόμεθα εκείνον όστις μας λέγει τα ελαττώματά μας και είναι πλήρως ειλικρινής. Πρέπει δε να έχωμεν το θάρρος της γνώμης μας. Ένας που υποχωρεί απ' εδώ κάμνει αβαρίαν απ' εκεί κ.τ.λ. ποτέ δεν θα βρει τον έσιον δρόμον. Ας ειμεθα λοιπόν ειλικρινείς. Ο Σολωμός αναφερόμενος στο γλωσσικό ζήτημα είπε ότι "είναι αληθινό ότι είναι εθνικό".

Και επειδή η Δημοτική είναι Εθνική είναι και αληθινή. Και είναι.

14.1.44

Δεν πρέπει ποτέ να σκεπτόμεθα μικροπρεπή και ανάξια πράγματα, εάν θέλωμεν να ζήσωμεν μίαν ανωτέραν ζωήν.

Κατά ίσον λόγον δεν πρέπει να καταβαλλώμεθα από τες δυσκολίες της ζωής. Ας ενθυμώμεθα πάντοτε τα λόγια του Κοραή.

"Ενθυμού ότι η ζωή δεν είναι τίποτε άλλο παρά ποτήριον συγκερασμένον από λυπηρά και χαρμόσυνα....".

15.1.44

Διάβασα το διήγημα του Βολταίρου ο "Αγαθούλης" το οποίον δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια σάτυρα ενάντια στο φιλοσοφικό δόγμα της αισιοδοξίας του Λαίμπνιτς, ότι ο κόσμος μας είναι ο καλύτερος από όσους μπορούσαν να γίνουν. Μας περιφέρει μαζί με τον ήρωά του στη Γερμανία, Πορτογαλία, Αμερική, Γαλλία, Αγγλία, Ιταλία και Τουρκία όπου με διάφορα επεισόδια μας δείχνει την ηθική αποσύνθεση κάθε τόπου την δυστυχία και την άγνοια που δέρνει τα λαϊκά στρώματα και την ασυνειδησία, σκληρότητα και ματαιότητα των ανωτέρων στρωμάτων. Καταλήγει πως ο καλύτερος

τρόπος ν' αποφεύγει κανείς τον πόνο είναι η εργασία καθώς και το να μη ανακατεύεται στα πολιτικά. Το Ελδοράδο - με το οποίο πλησιάζει την κοινωνιολογική λύση του προβλήμ. είναι μια φανταστική ουτοπία.

17.1.44

Ο καιρός βροχερός και το κρύο τσουχτερό. Ο άνεμος σφυρίζει απαίσια και μας παγώνει.

Στην Πιτσιλιάν έκαμε χιόνι ως ένα μέτρο.

Τα μαθήματά μας είναι πολύ δύσκολα. Αύριον, εάν ο καιρός το επιτρέψει θα κάμωμεν διαγώνισμα εις τα Μαθηματικά και πιθανώς εις την Γεωγραφίαν. Έτσι θάχωμε ξενύκτι.

20.1.43.

Δόξα σοι ο Θεός που τα κατάφερα επιτέλους να πάρω 10 εις τα Μαθηματικά.

Αρχίζουν οι προπαρασκευές για τα Γραπτά των Ελληνικών. Αλλοίμονό μας φέτος. Τα Φυσικά-Χημεία-Ιστορία, Μαθηματικά δεν τρώγονται. Πάντως το πεπρωμένον φυγείν αδύνατον.

22.1.44

Γράψαμε συνθέσεις για τα γραπτά α' τριμήνου. Έγραφα το θέμα "Πρόσφυγες" αρχίζοντας με μίαν περιγραφήν της δύσεως του ηλίου, το απαίσιον θέαμα των προσφύγων και την κακίαν του ανθρώπου. Ωραία η σύγκρασις του μεγαλείου της φύσεως και των ανθρώπων. Καταλήγω λέγοντας ότι τότε μόνον θα διορθωθεί ο κόσμος όταν επικρατήσει το Χριστιανικόν πνεύμα.

23.1.43

Στά "Φυσικά δικαιώματα του ανθρώπου" ο Χ. Γ.

γράφει μόνο τότε θα σταματήσει η ένδεια και η κακομοιριά όταν όλες οι φυλές του πλανήτη μας καταλήξουν σε μια περαστική συμφωνία μεταξύ των. Για να ξαναγυρίσει η ευτυχία στον κόσμο πρέπει να σταματήσει παντός είδους συναγωνισμός εμπορικός, μεταξύ κρατών εθνών, ομάδων κ.λ.

Ιδού τα δικαιώματα του ανθρώπου,

1. Το δικαίωμα της ζωής: Οι άνθρωποι μπορεί να διαφέρουν μεταξύ των μα μπροστά στο νόμο είναι ίσοι.
2. Η προστασία των ανηλίκων.
3. Το Καθήκον κι η Ελευθερία.
4. Το δικαίωμα του να κερδίζεις χρήματα.
5. Το δικαίωμα της περιουσίας.
6. Η ελευθέρα κυκλοφορία.
7. Το δικαίωμα εκπαίδευσεως.
8. Ελευθερία σκέψεως ή λόγου.
9. Ατομική ελευθερία.
10. Προστασία κατά της Βίας.

26.1.44.

Σήμερα πήγαμε στη θάλασσα περίπατο, μείναμε όμως μόνο 1-2 ώρες γιατί πήραμε άδεια και ήλθαμε να διαβάσωμε για τα γραπτά των Ελληνικών. Θα γράφωμε αύριον και κατεχόμεθα όλοι από μεγάλη αγωνία διότι θα γράφωμε για πρώτην φοράν άγνωστο κομμάτι.

27.1.44.

Πάει κι' αυτό. Γράφωμε αρκετά καλά στα γραπτά των 'αρχ. Ελληνικών. Τώρα άρχισαν οι τρεμούλες των 'Μαθηματικών. Σαν πάνε αυτά και τα Φυσικά θα αναπνεύσωμε.

1 Φεβρουαρίου 1944.

Στα Μαθηματικά έγγραφα μόνον το ένα ζήτημα με άλλα λόγια θα έχωμεν το 5 μας.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΗ

Αλοϊμονό μας αύριον με την Χημείαν. Μόλις επέστρεφα από τον Οδ. Οικονομίδη. Διαβάσαμε μαζί και ως ότου να μάθωμε το ένα κεφάλαιο ξεχνούσαμε το άλλο. Αύριο θα δούμε τα χαϊρκα μας.

2.2.44

Στρέφοντας κανείς το βλέμμα πάνω στη γήινη αυτή σφαίρα, αναλογιζόμενος την μικρότητα αυτής, και τα άτομα ως σύνολον και ως ομάδα, την πρόσκαιρη αυτήν ζωήν δεν έχει παρά να προβάλει μια ερώτηση, μια μεγάλη ερώτηση μπροστά στην οποία το ανθρώπινο λογικό αισθάνεται την αδυναμία του. Ποιος είναι ο προορισμός του ανθρώπου;

Ένα χαμόγελο απερίγραπτο καταλαμβάνει τα χείλη μου ενώ ο νους μου μάταια προσπαθεί να βρει την

Ακολουθούν 6 σελίδες κομμένες και αφαιρεμένες.

10.2.44

Τέλειωσαν με την βοήθειαν του Θεού τα γραπτά του Α' εξαμήνου. Η επιτυχία μας ήτο μάλλον μετρία διότι τα γραπτά ήσαν εις αφάνταστον βαθμόν δύσκολα. Όταν πάρωμεν τους βαθμούς θα δούμε τες προκοπές μας.

13.2.44

Πρέπει να είμεθα πάντοτε προσεκτικοί και εις όλας τα υποθέσεις της ζωής μας. Ας μη λησμονώμεν ότι τα μεγαλύτερα λάθη οφείλονται εις ασήμαντους επιτυχίας. Ένας απρόσεκτος φρουρός πιθανόν να καταστρέψει ολόκληρον στρατόπεδον. Ένας απρόσεκτος οδηγός αυτοκινήτου μπορεί να σκοτώσει πολλούς άλλους μεταξύ των οποίων και τον εαυτόν του. Ένας σιδηροδρομικός υπάλληλος υπεύθυνος διά την αλλαγήν των γραμμών του τραίνου δύναται κάλλιστα να φονεύσει καταστροφάς από μίαν μικράν απροσεξίαν. Και τόσα άλλα παραδείγματα. Ας είμεθα λοιπόν προσεκτικοί εις όλα, εις τα μαθήματα, εις την εν γένει συμπεριφοράν, εις την συναναστροφήν, εις τα λόγια μας και εις τον καθόλου βίο μας. Επίσης δεν πρέπει ποτέ να θυμώνομε και να παραφερόμεθα. Βεβαίως υπάρχουν και εκ φύσεως νευρικοί, οι οποίοι εάν έχουν να κάμουν παράπονον σε κάποιον, αυτός είναι η φύσης. Οπωσδήποτε κοινόν γνώρισμα όλων των νευρικών είναι το ότι ποτέ δεν είναι κύριοι του εαυτού τους όταν θυμώνουν. Έχωμεν το παράδειγμα του Ιουλ. Καίσαρος και το του περίφημου Μαθηματικού της αρχαιότητος του Πυθαγόρου.

Τα λίγα λόγια ζάχαρι και τα καθόλου μέλι. Η γλώσσα κόκκαλα δεν έχει και κόκκαλα τσακίζει.
Εστί κύριοι εαυτών.

Πρέπει να είμεθα ολιγόλογοι.

Τα λόγια μας να είναι μετρημένα.

ΘΕΛΗΣΙΣ, ΓΕΛΙΟ

ΠΡΟΣΟΧΗ, ΤΑΞΙΣ.

16.2.44

ΘΕΛΗΣΙΣ:- Λέξη που προφέρεται με μεγάλη ευκολία μα που δύσκολα και με μεγάλες θυσίες χρησιμοποιείται. Εάν όμως όλα στον κόσμο ήσαν εύκολα τότε τίποτε δε' θα είχε αξία. Μπροστά λοιπόν στα εμπόδια τελειοποιείται κάθε άνθρωπος αλλά και φανερώνει ποιος πραγματικά είναι.

Είπα να κάμω ένα πράγμα, αλλά η θέλησίς μου με συγκρατεί μόνον 10 το πολύ 15 μέρες. Μετά τα εγκαταλείπω. Λοιπόν από σήμερα θα θέσω τον πόδα και πάλιν στο πρώτο σκαλοπάτι. Και είμαι βέβαιος ότι θα κατορθώσω να υπερισχύσω της μου συνήθειας. Έχω ήδη υπ' όφιν μου τα γραφέντα εις το ημερολόγιό μου αυτό. Επίσης από την 1η του επομένου μηνός θα εφαρμόσω και διά το ημερολόγιόν μου τον αποκρυπτογραφικόν μου κώδικα. Ο κ. Κ. Χατζηϊωάννου μου είπε να γράφω μερικά Λαογραφικά σημειώματα Πιτσιλλιάς με σκοπόν να τα δημοσιεύσει.

Του έδωσα τα σχετικά με τα αγια
των Νεκρών.

Ιστορία

17.2.44

Ως θέμα συνθέσεως μας εδόθη το θέμα "Η εκπαίδευσις εν Κύπρο" εις το οποίον οι πλείστοι αναφέρθημεν εναντίον του Φασισμού Κύπρου.

ανεφέρθην εις την Ελληνικήν καταγωγήν της Κύπρου και κατά των Άγγλων

τα Δωδεκάνησα

για να δουν τον δικτατορικόν εκπαιδευτικόν σύστημα της Κύπρου. Εξήτασα την κατωτέρα, μέσην και οικονομικήν θέσιν των διδασκάλων και τελείωσα καταφερόμενος εναντίον του κ. Κέλλην και Σία και τελευτών λέγω ότι "έστι δίκης οφθαλμός ος τα πανθ' ορά".

18.2.44

Εφηρμόσθη το σύστημα "ticket" διά το Γυμνάσιό μας. Τούτο εξήγειρε την γενικήν αγανάκτησιν πλείστων μαθητών του Γυμνασίου.

Θυελλώδης συζητήσης διεξήχθηκε μεταξύ των μαθητών της Ε' τάξεως και του κ. Γυμνασιάρχου. Τέλος ο κ. Γυμνασιάρχης είπεν ότι έχωμεν συμφέρον να υπακούωμεν τους ισχυρούς και η συζήτησης έληξε.

Αι μαθηταί είναι αποφασισμένοι με πάντα δυνατόν τρόπον

23.2.44

Το σχολείο και το σπίτι τα δυο αυτά μέσα εις τα οποία ο μέλλον πολίτης συνηθίζει εις τας δυσκολίας και τα δύσκολα προβλήματα της ζωής. Τα δυο αυτά χωριστά το καθένα αποτελούν και μία κυβέρνηση. Ένας δικτάτορας μπορεί να κάμει ότι θέλει σε μια χώρα. Εάν ο δικτάτωρ είναι καλού χαρακτήρος θα προοδεύσει. Εν εναντία περιπτώσει θα άγεται και θα φέρεται τούδε κακώς μέχρις ότου ο λαός επαναστατήσει ζητών το δίκαιον.

Ας ελευθερώσωμεν τους εαυτούς μας από τα πάθη και τας ορμάς, διά να προοδεύσωμεν.

26.2.44

Πήγαμε μαζί με τον θείο μου περίπατο ως τη θάλασσα. Περάσαμεν θαυμάσια. Παίξαμε αρκετά με τον Ανδρίκκον, ο οποίος γιόρτασε χθες τα γενέθλιά του.

Μιλήσαμε και για τα σχολικά του ζητήματα. Πληροφορούμεθα από θετικήν πηγήν ότι το σύστημα θα καταργηθεί υπό υπάρχον πιθανότητες να μας αφήσουν και τα μαλιά.

Ακολουθούν 3 γραμμές κρυπτογραφημένο κείμενο.

27.2.44

Το "Η φυγή από την κόλαση του Χίτλερ" ήτο μια ζωντανή εικών του δράματος που παίζεται στη σημερινή Γερμανία. Ιδιαίτερος παρίσταται ο τρόπος δράσεως της περιφήμου Γκεστάπο.

Ακολουθούν 3 γραμμές κρυπτογραφημένο κείμενο.

29.2.44

Πέρασαν αι εορταί της Απόκρεω και αρχίσαμεν την Μ. Τεσσαρακοστήν μόνον που ο Πρωτοπαπός την 29ην Φ. μέραν που έρχεται 1 φοράν κάθε 4 χρόνια δεν την ετίμησε.

Αυτές τες μέρες πρέπει να διαβάζωμεν πολύ εφ' όσον μας το επιτρέπουν πλήρως και αι καιρικά συνθήκαι. Εμπρός λοιπόν. Εργασία εντατική.

P r i v a t e

Κλημάτις

1946-1947

Οκτώβριος 12₁/46

Κυριάκος Χρ. Κλάτις

Αθήναι
18/10/46

Θεσσαλονίκη
22/10/46

Ιδιαίτερον - απαγορεύεται

12 Οκτωβρίου 1946

Την 5.30 μ.μ. αφήνουμε πίσω μας το Βαρώσι για την Ελλάδα. Αργά και σταθερά το "Leandros" απομακρύνεται απ' τα κυπριακά ακρογιαλίες.

Οι τελευταίοι κυμματισμοί των μανδουλιών χάνονται σε μια συγκινητικά αποχαιρετηστήρια στιγμή, κι' ενώ εμείς ανοιγόμαστε για το πέλαγος η νύκτα έρχεται για να απλώσει τα μαύρα της σκοτάδια. Μαζί της φέρνει κι' ένα τρομερά απαίσιο καιρό. Πού να ξαίραμε οι καυμένοι τι μας περίμενε. Άγρια φύσηξε ο βοριάς. Και μεις αλλάζοντας διαρκώς θέση, απ' την πλώρη στο κατάστρωμα, απ' εκεί στο κάτω μέρος της (πλώρης) γέφυρας, ύστερα στο απάνω και τέλος στον ίδιο παρονομαστή, στην πλώρη πάνω, όπου βρήκαμε επιτέλους λίγη ησυχία έτσι που νάχουμε το κουράγιο μα και το κέφι να παραδώσουμε στο μέλλον την Οδύσειά μας, που στ' αλήθεια μονάχα ένας Όμηρος μπορεί να την περιγράψει. Τέσσερις νύκτες στο κατάστρωμα. Μα τι νύκτες θεέ μου. Τόσο που ο champion of the champion παρ' ολίγο να καλούσε σε πυγμαχία τον αέρα, ενώ απ' την άλλη ο επίτημος τροφοδότης μας τάχασε κι' αυτός και ζητούσε αντικαταστάτη. Τα παλλούκια που μου φύτεψε στη ράχη θα μείνουν αξέχαστα, ενώ ο καυμένος ο Περικλής στριφογύριζε σαν φάρι πάνω στο εξοχικό κέντρο μας "Η Ασφάλεια" και θα μοίραζαν ασφαλώς στα δύο την καυμένη την πατανία που βρήκε τον μπελά της.

Εν τω μεταξύ ο αέρας μας τρυπάει τα κόκκαλα κι' αμιλλάται με τα κύμματα πιο θα μας περιποιηθή πιο πολύ. Κι' άσε τους λεβέντες μας απ' τη μια να παραδέρνουν στη ζάλη κι' απ' την άλλη να ξεχνιούνται στο τραγούδι. Μόνο που ο φίλος μας ο σερβιτόρος τάβγαλε όξυνο τραγουδώντας, έτσι μεσάνυχτα μεσάνυχτα το "Βάρκα γιαλό".

Για να μη τα πολυλογούμαι το Ιαρθενικό ταξίδι των τεσσάρων μεγάλων βάρσταξε διπλάσιο χρόνο απ' ότι αρχικά υπελογίζαμε. Τώρα πλέουμε ανάμεσα στα νησιά των κυκλάδων, στην Ιήλο, Δίμηλο.

Μόλις αφήσαμε πίσω μας το Ανάφι, τη Γαύδο, τα νησιά των εξορίστων, την Σαντορίνη, κι' απ' τα αριστερά μας την Κρήτη.

Ελπίζουμε πως οποσδήποτε αύριο θα φτάσουμε στον Πειραιά κι' έτσι θα τελιώσει η μαρτυρική μας Οδύσεια που βάρσταξε 5 νύκτες, μαυρόνυχτες και 4 ολόκληρες μέρες.

ΚΧρμάτσης
16/10/46

Ευαγ. Φαφουρτής
Πάμπος Χ"Πασχ.
Περικλής Πιερ.
Κ. Χρ. Μάτσης

Επί του "Leandros"

Σάββατον

1946

12 Οκτωβρίου 1946

Σήμερα δεν είναι βέβαια η πρώτη μέρα του 1947. Για μένα όμως είναι η πρώτη μέρα ενός μεγάλου χρόνου διαρκείας πολλών ετών. Είναι η μεγάλη μέρα της ζωής μου, η μέρα που διαγράφει σταθερά κι' ακλόνητα το μέλλον μου.

Φεύγω απ' την Κύπρο για ν' ακολουθήσω τα μαθήματα της Γεωπονικής Σχολής Θεσσαλονίκης.
Ευρύ ανοίγεται μπροστά μου το μέλλον.

Στον τιτάνειο αυτό αγώνα νοιώθω πως έχω να παλαίψω άγρια.
Έχω πλήρη συναίσθηση των δυναμιτοτήτων μου και αισθάνομαι πλήρως τας ευθύνas της θέσεώς μου.
Πιστεύω στον εαυτό μου κι' ελπίζω πως θα νικήσω στη ζωή.

Κυριάκος
12/10/46

17/10/46

Πρώτη μέρα στην Αθήνα.

Όταν χθες τελιώνοντας τες τελευταίες φράσεις του ημερολογίου υπογράφαμε νομιζαμε πως ήταν το τέλος του Ιωβίου μας μαρτυρίου. Που να ξαίραμε οι καυμένοι τι μας περίμενε.

Σαν επισφράγισμα του πολυδαίδαλου βασανιστικού ταξιδιού μας ήρθε η βροχή της νύκτας.

Αυτό σημαίνει μιας νύκτας αϋπνία που την περάσαμε στην μικρή τραπεζαρία.

Η αυγή μας βρίσκει ξύπνιους.

Αντικρύζουμε την "μικράν Αγγλίαν" του Ιμπραήμ κι' ύστερα την Αίγινα, την Σαλαμίνα, τον Πειραιά. Αρχίζουν οι αναμνήσεις της Ιστορίας. Εδώ η μεγάλη ναυμαχία, εκεί καταφύγανε τα παιδιά των Αθηναίων, εκεί καθόταν ο Ξέρξης.....

Αντικρίζουμε στο βάθος τον Λυκαβητό, πούνε τόσο επιβλητικός.. Αργά-αργά μπαίνουμε στον Πειραιά.

Εδώ μας περιμένει νέα φασαρία. Η έλλειψις δωματίων στα ξενοδοχεία Αθηνών είναι τρομερή.

Το "Veto" μας προβάλλει το βέτο του, η Ανατολή δεν ανατέλλει για μας, η Κύπρος δεν μας φιλοξενεί πια.

Πίσω λοιπόν στον Πειραιά.

Το "Αίνος", αιναίτον το όνομά του, μας παραχωρεί δυο δωμάτια και έτσι κλείει κι' αυτή η σελίδα της πολυστέν/αχτης Οδύσσειάς μας.

Κατακουρασμένοι, κατατσακισμένοι και νησταλέοι παραδιδόμαστε στις αγκάλας του Μορφέως.

Πόσο τον πεθυμήσαμε στ' αλήθεια.

ΚΧρΜάτσης
17/10/46.

20/10/46

Ύστερα απ' την επίσκεψη
στον ιερό βράχο μας.

ὦ ωραῖαι Αθήναι,

Ὅταν ο μενεξεδέσιος ἥλιος γύρνοντας πίσω απ' τα μεγαλόπρεπα βουνά σου χρωματίζει προφυρένια τ' αρχαία σου κάλλη, προβάλλουν αυτά σ' ὅλη την μαγευτικήν την αἶγλη, π' απαστράπτει περήφανα την γοητεία της ασυλήπτου υπεροχότητος των.

Και σαν το σκοτάδι της νύκτας απλώνη τα φτερά του για να σκεπάση τον λιόχαρο Λυκαρητό και τον καλλιμάρμαρο Παρθενώνα, φαντάζουν αυτά μέσα από το σκότος πιο φωτινά και μέσα από το μυστήριο πιο λαμπερά.

Ίδια κι' απaráλακτα υφώνονται μέσα στο σκοτινό εργαστήριο της ανθρώπινης γνώσης, για να της δείξη την αμάθειά της φεγγοβολώντας σαν φάρος καθοδηγητής το φως τ' αθάνατο της ανεσπερότητας.

Κι' ακούεται η στοχαστική φωνή των θάνατων νεκρών που με αγωνία κράζει στην παραπαίουσα ανθρωπότητα.

ὦ φυλές,

Στρέψτε τα μάτια στους τάφους μας γιατί μέσα σ' αυτούς μοσχοβολάει, εδῶ ανατέλλει ο ἥλιος εδῶ γεννήθηκε το φως. Ναι μέσα απ' τους τάφους μας. Ναι ω φυλές,

Ὅταν εσεῖς ζητούσατε διαμάντια και ρουμπίνια, χρυσάφι και πλατίνη για να ζήσετε υλικά, εμεῖς πλάσαμε τα διαμάντια και τα ρουμπίνια του πνεύματος, το χρυσό και την πλατίνη της αιωνιότητας.

Να γιατί οι τάφοι μας εἶναι τόσο λαμπεροί. Εἶναι οι ναοί της σοφίας, πιο φωτινοί απ' τους ναούς σας, εἶναι οι ναοί των ναών.

Ένα μυστηριακό μουσικόλαλο εμρατήριο πάλλει αρμονικά τις ανθρώπινες καρδιές που νοιώθουν κατάβαθα την ευγενικότητα της Θείας ανωτερότητας των μαγικών λόγων των, ένα εμρατήριο που κινεί ρυθμικά τα βήματα των αληθινών αγωνιστών στες πλατιές λεωφόρους για τη νίκη της αρετής και των ανωτέρων ανθρωπιστικών ιδεωδών.

Κι' ενώ ο ανθρώπινος ναυς σταματάει εκστατικά μπροστά στην αμυδρά κατανόηση της δυνάμεώς των, ανίκανος να την συλλάβη σ' ὅλη της την δόξα, η γλώσσα παραδέρνει σε μια υπέρτατη προσπάθεια εναρμονιστικής έκφρασης της ασυλήπτου μεγαλειότητός των μα κατανοώντας την αδυναμία της σιωπά ψιθυρίζοντας

Σκύβω ταπεινά και σας προσκυνώ,
ὦ ἅγιοι τόποι, ὦ μεγάλοι νεκροί.

Κ. Χρ. Μάτσης

Κυριάκος
20/8βρίου 46

21/8βρρίου 1946

Για την Θεσσαλονίκη.

Την 11 π.μ. εγκαταλείπομε τον Πειραιά διά την Θεσσαλονίκη.
Γρήγορα κάμπομεν το Σούνιον, περνούμε το Μακρυνήσι και
την Κεα και παραπλαιούμε την Εύροια.

Το ταξίδι είναι θαυμάσιον εν αντιθέσει προς το προηγούμενον
και εάν δεν συμβεί τι το απρόοπτον αύριον πρῶι θα αγκυροβολή-
σουμε στην Θεσσαλονίκη.

Επί του s/s Χειμάρρα.

21/10/46

Κυριάκος

30/10/46.

Σήμερον υπέβαλα τελικῶς την αίτησίν μου διά την
άνευ εισητηρίων εξετάσεων εγγραφῆν μου εις την Γεωπονικὴν
Σχολὴν Θεσ/νίκης.

Εν τῷ μεταξύ η ζωὴ κυλά ἡσυχα. Ἡ μελαγχολικὴ πόλη
της Θεσσαλονίκης μας κάμνει με την αντίθεση να νοσταλγοῦμε
την Κύπρο. Τι διαφορετικὴ πραγματικὰ η ζωὴ. Εδῶ ιδίως
ο πόλεμος επέφερε γενικὴ αναστάτωση στο κάθε τι.
Αναρχία - τάσις προς το κακόν - λωποδυσία = ἰδοὺ τα κληροδο-
τήματα ενός ενδόξου πολέμου.

Πρὶν δυο μέρες γιορτάσαμε την 28/Οκτωβρίου.
Τρίζανε τα ξύλινα πόδια των αναπήρων του πολέμου. Και
το τρίξιμό τους ἔφερνε στη ψυχὴ ἕνα αἶσθημα ἀπελπισίας,
γιατί οι θυσιές μας θυσιάστηκαν στο βωμὸ του αγίου συμφέροντος
των μεγάλων δυνάμεων. Εφ' ὅσον η ηρωικὴ αὐτὴ χώρα πληρώνεται
με το κάλπικο νόμισμα των ωραίων λόγων και των ἐπιβλητικῶν
ἐκφράσεων ἐνῶ τα ἀληθῆ της συμφέροντα παραβλάπτονται ουσιδῶς
δεν μπορεῖ κανεὶς να ἰσχυρισθῆ ὅτι επικρατεῖ εις τον κόσμον
δικαιοσύνη.

Τουναντίον ο 20ος αἰὼν εἶναι στίγμα διά την ἀνθρωπότητα
και τον πολιτισμὸν, διότι παρά τας διαφόρους επαγγελίας,
τους σοσιαλισμοὺς και τους κομμουνισμοὺς ο κόσμος εις
την πραγματικότητά πεινά, βασανίζεται, φοβὰ εις τα πεζοδρόμια.
Ἰδοὺ ο εικοστός αἰὼν. Ο αἰὼν του ἀτόμου ἀλλὰ και της
καχυποψίας.

Κυριάκος
30/10/46.

Τέλη Νοεμβρίου.

Τα μαθήματά μας στο Πανεπιστήμιο συνεχίζονται κανονικὰ.
Διάπλατα ανοίγονται μπροστὰ μας οι πόρτες της επιστήμης,
για να σκορπίσουν σε μας το ανέσπερο φως της γνώσης, το
φως που ξεπήγασε ἀπὸ την ἰδιὰ μας τη χώρα. ✓ ✓

- 5 -

Ανύσηχοι αφίνουμε τη σκέψη μας να ερευνά τα μυστικά της ζωής. Φέρνοντας κι' εμείς τα βήματά μας στα γνώριμα μέρη π' αντίκριζε ο Αριστοτέλης, βαθειοί παρατηρητές της ζωής, όπως κι' εκείνος, ζητούμε λίγο απ' το φως που η υπέροχη του διάνοια σκόρπισε στον πνευματικό κόσμο.

Απ' το παράθυρό μου διακρίνω τις χιονισμένες βουνοκορφές του Ολύμπου. Το πνεύμα του ζη ίδιο κι' απαράλακτο, όπως στες παλιές, εκείνες εποχές, στες ψυχές των σημερινών Ελλήνων, για να συμβολίξη τη μαγική δύναμη της Φύσης με τα πιο φωτινά της σύμβολα - τους Θεούς του -.

Κλείει μέσα του θρύλους και παραδόσεις ζωντανούς από αιώνες τώρα. Ζωντανούς στη ψυχή μιας φυλής που πίστεψε στον εαυτό της και στη δυναμικότητά της και που στάθηκε ικανή να μπη βαθειά στο νόημα της ζωής και της αλήθειας. Κληροδότησε γι' αυτό ένα παρελθόν μοναδικό στην ιστορία των λαών. Το παρελθόν αυτό μας καθοδηγεί στο παρόν και μας δείχνει το δρόμο για το μέλλον.

Ο δρόμος της Ελληνικής γενιάς ανήκει βαθειά στο παρελθόν εκείνο. Γι' αυτό η σπουδάζουσα νεολαία μας έχει επιτακτικόν καθήκον να ριχτεί με ζήλο στην επιστήμη για ν' αναζήση σαν άλλος Κλεάνθης, το φως της γνώσης.

Κυριάκος

30/11/46

Αρχαί Δεκεμβρίου 1946

Αργά και μονότονα περνούν μια μια οι μέρες στην ωραία του Θερμαϊκού νύμφην. Και είναι αληθώς ωραία η Θεσσ/νίκη χαρακτηριζομένη από την ζωτική ευρωστότητα των κατοίκων της και τη αμφιθεατρικήν της έκτασιν η οποία της χαρίζει κομψήν εμφάνισιν.

Περιοχαί τινές ως η της Νεαπόλεως υπενθυμίζουν την γραφικήν Θεάν των Πιλατρών ενώ η εμφάνισις του πρασίνου χρώματος εις τους περί αυτής λοφίσκους αναζωοπυρούν εις τα όμματά μας Κυπριακά κορφοβούνια.

Δεν έχει μεβαίως την απαράμιλλον αμμουδιά της Αμμοχώστου ούτε την χάριν του καταπράσινου Βαρωσιού. Ζη όμως θαυμάσιες φυσικές ομορφιές. Και αν αφίσω κατά μέρος την πρώτην εντύπωσιν, εάν αποδιώξω την μελαγχολικότητα των πρώτων ημερών της αποξενώσεως, τας οποίας καθιστά έτσι καταθλιπτικότερα η βροχερή ατμόσφαιρα δεν έχει παρά να διακρίνω πόλιν ζωτικήν, γεμάτην κάλλη και χαρές.....

Ύσ τερα από το Παλαιχώρι, το Βαρώσι και η Θεσσαλονίκη. Θα ζήσω σ' αυτήν πέντε ολόκληρα χρόνια και ασφαλώς νέοι δεσμοί ζωντανοί θα ενωθούν εις τας άλλας αναμνήσεις με την ωραίαν αυτήν πόλιν, που είναι τόσο συνδεδεμένη με την ιστορία της Πατρίδας μας. Δεσμοί νεανικής σφριγηλότητος και εφηρικών ονείρων.....

Άραγε θα παραμείνουν όνειρα αι σκέψεις μου και φρούδα νομίσματα σκουριασμέντις διανοήσεως ενός νεαρού φανταστοκόπου.

Κυριάκος

3/12/46

5/12/46.

Το νοιώθω βαθιά. Δεν πρόκειται περί ενός απλού και τυχαίου συναισθήματος το οποίο διαλύεται ως σαπονόφουσκα μόλις προφθάσει να γεννηθεί.

Έχω κλείσει στην καρδιά μου μια ψυχή υπέροχη, τ' όνειρό των είκοσι μου χρόνων και την ελπίδα του μέλλοντος. Ορμητική η ψυχή πλάθει όνειρα.

Ρίχνει στη λήθη την κρίση και ζη με την ροπή της ψυχής.

Παραμερίζει την πείρα και ζητά την χαρά μακριά από την κριτική, στην βάση την εμφάνισή της, στην φυσική της υπόσταση.

Μα ξύπνα ω άνθρωπε φυσικέ. Πνίξε μέσα σου την πρώτη σου εκδήλωση γιατί πλάϊ σου στέκεται παραμορφωμένη η ζωή οφείλεις να την ακολουθήσεις, όπως το πρόβατο αλυσοδεμένο ακολουθή τον βοσκό στο λειβάδι.

Το χόρτο του χρειάζεται για τη ζωή.

Κυριάκος
5/12/46

Στο Συνέδριο των 4 Υπουργών
των Εξωτερικών των Μεγάλων
Δυνάμεων στη Νέα Υόρκη

Ζωντάνεψε για μια ακόμη φορά το άδικο και η μαρτυρική μας Ελλάδα δέχτηκε ακόμα μια πληγή στο αιματοβαμμένο της σώμα.

ΑΚΟΜΑ ΕΝΑ ΣΤΟΛΙΔΙ όχι από τους Γερμανούς, τους Ιταλούς, τους Βουλγάρους μα από τους βρωμερούς Άγγλους και τους καυχησιολόγους Αμερικάνους.

Το στίγμα αυτό του 20ου αιώνας θα το επιδυκνύει με υπερηφάνειαν η Ελλάς διάν να αποδεικνύη μετά πάροδο αιώνων ότι ήταν μια μεγάλη δασκάλα μα τα παιδιά της - οι άλλοι λαοί στάθηκαν μικροί κι' ανίκανοι μαθηταί.

Βάδιζε γλυκεία πατρίδα αφηφώντας τους τρανούς. Εσύ είσαι το φως, μην περιμένεις κανένα να σου το κάμει πιο δυνατό.

Το Γιαν/μιο μας δήλωσε την αγανάκτηση όλων των φοιτητών για την εγκληματική στάση των μισαρών μας συμμάχων.

Η νεανική ψυχή μας πόνεσε.

Χύσαμε όλο μας τον οίκτο για τους ταπεινούς συμφεροντολόγους που θέλουν να εκπροσωπούν την αφρόκρεμα του σημερινού πολιτισμού και διακυρήξαμε σ' όλα τα πνευματικά κέντρα τον πόνο των υποδούλων αδελφιών μας.

Στην φοιτητική συγκέντρωση δεν παράλειψα να τονίσω τον πόνο της Κύπρου. Σ' ένα παραλήρημα ακράτητου ενθουσιασμού η Ελεύθερη νεολαία της Ιατρικής μας άφησε την καρδιά της να σκιρτήσει από πόνο για τ' αδέρφια της Κύπρου και έντονα διακυρήξαμε ότι ο πολιτισμός ενός λαού ιστορικού πρέπει να σεβασθεί αποδιδόμενης εις αυτόν της ελευθερίας του.

Κυριάκος
6/12/46

7
Πόνος είναι η ζωή.....

Sopenhauer.

Πονούμε για κάθε τι που στερούμεθα, για κάθε τι που αγαπούμε για κάθε τι που ποθούμε.

Στον πόνο όμως αυτό βρίσκουμε την μεγαλύτερη εκδήλωση της ανθρώπινης πίστης κι' όσο πιο βαθύς είναι αυτός τόσο πιο πολύ μας πείθει για την βαθύτητα και την ειλικρίνεια του συναισθήματος που αναταράζει την ψυχή μας κι' αναστατώνει την εσωτερική μας ηρεμία.

Ω άνθρωπε, μάθε να πονάς αληθινά μα και καρτερικά, βαθειά μα κι' αγέρωχα, αν θέλεις να νοιώσεις τη ζωή σ' όλη της την χάρη.

Κυριακος

14 Δεκ. 1946

Σάββατον

Στην άγρια ανεμοζάλη της ζωής, πάνω απ' τες λύπες και τα βάσανα υψώνονται μερικές στιγμές που να η πλάνη. Μέσα στο ίδιο το ανώτερο εγκυμονούν το κατώτερο, μέσα απ' τη χαρά εγκλείουν την λύπη, μέσα στην ευτυχία τη δυστυχία. Είναι φυσικός νόμος. Είναι ο ίδιος αυτός που μέσα στη ζωή περικλείει τον θάνατο, μέσα στην αιωνιότητα την προσκαιρότητα.

Σαν δεν μπορείς να τον νικήσεις ω άνθρωπε το νόμο, σαν δεν μπορείς να τον παραβείς, περιφρόνα τον. Στάθου κατάντηκη στις φορτούνες απτόητος και με σταθερό χέρι οδήγα το καράβι της ζωής μέσα απ' την ομίχλη και τους χωρίς να νοιάζεσαι για τ' αποτέλεσμα.

Αργά ή γρήγορα θα πεθάνεις.

Κυριακος

Σάββατον 14/12/46

Η Κύπρος διέρχεται μίαν των κρισιμοτέρων καμπών της μακραίωνος ιστορίας της.

Μέσα από τα βάθη των αιώνων ένας λαός ζητά την λευτεριά του. Και ξαίρει ο λαός αυτός ν' αγωνίζεται, να παλαίει να υποφέρει.....

— Σήμερα ζητά την εκπλήρωσιν των ονείρων του. Αυτό επιβάλλει η δικαιοσύνη και ο πολιτισμός και αξιούν οι επικοί αγώνες της φυλής μας. Δαφνοστεφής η μαρτυρική μας πατρίδα ελπίζει ότι δεν θα γευθεί την πικράν γεύσιν του αιιθαλούς στεφάνου της. Είναι γεμάτο το στόμα της από πίκρες. Μ' όσα δάφνινα κλαδιά στόλισε το αιματοβαμμένο της σώμα, μ' άλλα τόσα γέμισε το στόμα της με τον πικρόν χυμόν των.

Ας ελπίσωμεν ότι δεν τον γευθεί σήμερον.

Κυριακος

15/12/46

23η Δεκεμβρίου

1946, ώρα 7.30 μ.μ.

Κάλιο από κάθε στόμα μας μιλά
η ψυχή η σιωπηλή,
που διαλαλεί απ' τα βάθη της
τα πιο μεγάλα πάθη της.

Oh! my mother

Κυριάκος
23/12/46

Θάθελα στο άψυχο τούτο χαρτί να δώσω ζωντάνια και χάρη. Θάθε-
λα να του δώσω την γλυκοφάλτρα τη μελωδική φωνή τ' αηδονιού
ή την παραπονιάρικη φωνή του γκιώνη για να τραγουδήσει ή
να κλάψει αν θέλει, το πιο δυνατό κλάμα της χαράς μιας
ψυχής που πονάει και θλίβεται και λιώνει γιατί την σπαράσσει
ο πόνος.

Το να σκορπās γύρω σου τη χαρά,
να το ξαλάφρωμα του πόνου,
το να κάνεις μια ψυχή ευτυχισμένη
να η αληθινή χαρά.

Κυριάκος
23 Δεκ. 46.

Ο άνθρωπος που ζει με το αίσθημα
είναι πάντα δυστυχισμένος
Τον σπαράσσει ο πόνος που
δέρνει την ανθρωπότητα ολόκληρη.

✓

Χριστούγεννα 1946.

Μακριά από την μικράν μας Πατρίδα, στα φιλόξενα μέρη της Μακεδονικής πρωτεύουσας θα διέλθωμεν τας εφετινάς εορτάς.

Βεβαίως θα ακούσωμεν από στόματα Ελληνικά το "Χρόνια πολλά" και θα ασπασθώμεν χειράς αδελφών.

Πλην όμως δεν δυνάμεθα να αποκρύψωμεν την ενδόμυχον λύπην διότι μακράν των φιλιτάτων προσώπων θα τας ζήσωμεν. Δεν θα θέσωμεν εφέτος την μάντιδα ελαίαν εις την πατρικήν εστίαν και δεν θα ακούσωμεν επομένως την ποθητήν προφητείαν της. Εκεί όμως θα ρωτήσουν για μένα και ασφαλώς θα πηδήσει χαρωπή κάμνοντας την καρδιά των να σκιρτήσει χαρά.

ὦ μάνα μου γλυκιά. Πόσο θάθελα να πέσω στην αγκαλιά σου, όπως τότε πούμουνα ένα μικρό αθώο παιδάκι και να χύσω όλα τα δάκρυα που πνίγουν την καρδιά μου. Πόσο θάθελα να σου πω τον πόνο που μου ξεσχίζει την καρδιά. Μάνα μου γλυκειά, Παρηγορήσου με την πεποίθηση πως είμαι πάντα χαρούμενος και πάντα ευτυχισμένος. Μ' αυτή την ψεύτικη πλάνη σου θα χαίρεται και η δική μου ψυχή. Έτσι είναι ο κόσμος. Ζούμε με πλάνες και ψεύτικα όνειρα. Μια αυταπάτη μας σκορπίζει τη χαρά, Αλοίμονο σε κείνο πούχει συναίσθηση της ψυχικής αυτής παραπλάνησης. Ζη με την πραγματικότητα κι' είναι γι' αυτό πάντα δυστυχισμένος. Θα πρέπει να πει όπως η Κασσάνδρα του Shiller "Δος μου πίσω την τύφλωσή μου.

Κυριάκος
Χριστ. 46.

Είναι κι' αυτός ένας απaráβατος φυσικός νόμος που διέπει και κυβερνά την πολύπλοκη ψυχική μας σύνθεση.

Κάθε άνθρωπος ζητά μια ψυχή αγαπητή που να της εμπιστευθεί το κάθε του μυστικό τον κάθε του πόνο την κάθε μια του χαρά.

Κι' αγαπάει τότε ο άνθρωπος. Αγαπάει την "Μάνα του" γιατί στο θεϊκό της πρόσωπο ενσαρκώνεται η στοργή της. Κλαίει κι' αυτή στον πόνο της ψυχής του παιδιού της, συμμερίζεται τες πίκρες της, σκιρτά στες χαρές της.

Χαρά σε σας παιδιά που ζείτε δίπλα της. Ο πόνος σας είναι μικρός μπροστά στην μάνα το φιλί.

Να έρχονται στιγμές που το υπέροχο αυτό πρόσωπο βρίσκεται μακριά μας. Και κρύβουμε τότε τον πόνο μας, πνίγουμε τα φαρμάκια που βασανίζουν το είναι μας.

Και πληθύνονται αυτ' α, υψώνονται βουνά πανύψηλα που παίζουν την ψυχή και την θλίβουν και την τυρρανούν. Και σιγοκλαίει η καρδιά ψιθυρίζοντας "Που να τον πω τον πόνο, μου, που να τον απιθώσω."

Γεννώνται τότε οι μεγάλες φιλίες. Χαρά στες ψυχές πώχουν τη δύναμη να νοιώσουν η μια την άλλη. Σπάνιες.....

Κι' έχουμε.....

Κι' έρχονται οι μεγάλοι πόνοι των μεγάλων ιδεών και των έργων των μεγάλων στων μοναχικών τους στοχασμούς στων ξεχωριστών τους κόσμους.

Κυριάκος
26/12/46

For her

Υπάρχουν στον κόσμο αυτό μερικές αρχές τες οποίες απαραιτήτως πρέπει να τηρεί ο άνθρωπος.

Κι' ανάμεσα σ' αυτές πρώτες και καλύτερες στέκονται οι της αγάπης και του σεβασμού προς τους γονείς και τους διδασκάλους μας.

Άνθρωπος μη διαπνεόμενος υπ' αυτών δεν δύναται να ανέλθει εις υψηλά σημεία ανωτερότητος ψυχικώς αλλά θέλει επισύρει επ' αυτού την αποστροφή των γνωστών του και εν γένει των προς αυτόν προσκειμένων.

Κατά δεύτερον εξ' ίσου ισχυρόν λόγον ο άνθρωπος οφείλει να σέβεται τον εαυτόν του. Από τον σεβασμόν αυτόν θα εξαρτηθεί η θέσις του εις την κοινωνίαν, η πρόοδος και η ευημερία του.

Κυριάκος
23/12/48

After two years-----

BIBΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΗΤΣΙ

Στην ακμή των είκοσι του χρόνων ο άνθρωπος ζει με το αίσθημα. Εμπνέεται από αγνή αληθινά αγάπη και ζητεί την συμβίωση με το πρόσωπο που λατρεύει. Οποία η πλάνη. Στην λατρεία αυτή παραβλέπει κάθε άλλη αντίθεση κάθε άλλο εμπόδιο κάθε μια δυσκολία.

Κι' όμως για να ζήσει ευτυχισμένος πρέπει να βρει στο πρόσωπο που αγαπά ψυχικές ομοιότητες και αμοιβαία αλληλοκατανόηση, συγκατάνευση υποχωρήσεως και γενικά αυτεπίγνωση δυναμικότητας.

Δυο δυνατοί χαρακτήρες θάχουν πάντα τις αντιθέσεις τους κι' όσο πιο δυνατοί είναι τόσο πιο έντονες διαγράφονται αυτές.

Χρειάζεται λοιπόν προσοχή. Στο αίσθημα πρέπει ν' αντιτάξουμε τη λογική, σχεδόν πάντοτε.

Κυριάκος
Δεκ. 1946.

Τέλος 1946.

Ακόμα ένας χρόνος κυλά στη μνήμη της ανθρωπότητας. Ύστερα από τη φρίκη του φοβερού πολέμου που συνετάραξε ολόκληρον την ανθρωπότητα καλείται αυτή να προχωρήσει εις τον ειρηνικόν πολιτισμόν ο οποίος θεραπεύων διάφορους ανάγκας του ανθρώπου θα του κάμει την ζωήν περισσότερο ανεκτήν.

Χρειάζονται ακόμη αιώνες για να συναισθανθεί η ανθρωπότης ότι μόνον με την συναδέλφωσιν των λαών θα μπορέσει ο ταλαιπώρος κόσμος να ζήσει αρμονικά στον πολυτάραχο πλανήτη μας.

Οπωσδήποτε αργά αλλά σταθερά η ανθρωπότης βαδίζει προς την πρόοδον.

Κυριάκος
31/12/46

2 Ιανουαρίου 1947

Ανέτειλεν ήδη το νέον έτος το οποίον με ευρίσκει εις την Θεσσαλονίκην πρωτοετή φοιτητήν της Γεωπονικής Σχολής.

Έχω καθήκον επιτακτικόν απέναντι όχι μόνον του εαυτού μου αλλά και των γονέων και θείων μου να εργασθώ με ζήλον τα μαθήματά μου ούτως ώστε εμπράκτως να τους αποδείξω την αγάπην μου κάμνοντάς τους να χαίρονται αλλά και να υπερηφανεύονται για μένα.

Στη ζωή θα συναντήσει κανείς δυσκολίες. Καλός τιμονιέρης είναι εκείνος που απτόητος εις πηδάλιον διευθύνει τον εαυτόν του παρακάμπτοντας κάθε εμπόδιο.

Κυριάκος
2/1/47.

5 Ιανουαρίου 1947.

Για μια ακόμη φορά η ωραία Μακεδονική Πρωτεύουσα φόρεσε την κάτασπρη φορεσιά της και ντύθηκε στ' αλήθεια η ωραία νύμφη του θερμαϊκού.

Ξυπνήσαμε πρωί-πρωί για ν' αντικρύσουμε τα πρώτα χιόνια που κάλυψαν τις κορφές των σπιτιών και κατά το ήμισυ την γην. Ήδη έξω οι άσπρες νυφάδες απαλά-απαλά προστίθενται στες άλλες για να σκεπάζουν ολότελα κάθε μεριά.

Αναμνήσεις παιδικής ζωής ξυπνούν μέσα μου. Στο χωριό, στο δημοτικό, με τους χιονανθρώπους, για τες σχολικές εκδρομές και τους χιονοπολέμους.....

Ξαναζούν σε μια άλλη Ελληνική γωνιά.

Κυριάκος
5 Ιαν. 47

Renan

Να ζεις, δεν πάει να πει να γλυστράς ηδονικά πάνω σε μια ευχάριστη επιφάνεια, ούτε να παίζεις με τον κόσμο ζητώντας την απόλαφή του μέσα σ' αυτό:

Να ζεις θα πει να θυσιάζεις μύρια όμορφα πράματα, θα πει να ταξιδεύεις συντροφιαστά με τ' άστρα στα μεγάλα μυστήρια της ζωής, θα πει να μαθαίνεις, να ελπίζεις, ν' αγαπάς, να θαυμάζεις, να κάνεις ότι πρέπει.

Εκείνος έζησε πολύ που με το πνεύμα του, με την καρδιά του, με τες πράξεις του, λάτρεψε πολύ.

Είναι στιγμές που όποια στάση κι' αν κρατά το σώμα η ψυχή είναι πάντα γονατισμένη.

9/1/47.

Βατερλώ μιας Αγάπης.

Μ ά ü ρ α.

Κυριάκος.

Η γυναίκα είναι άκαρδη και σκληρή είναι το πλάσμα με την έμφυτη πανουργία η πανουργία είναι το όπλο που της και που μαζί με την ομορφιά αμύνεται μα και επιτίθεται στην πάλη για τη ζωή.

Της είναι τόσο απαραίτητη όπως το χόρτο στο πρόβατο.

Ω άνθρωπε,

Μάθε να λατρεύεις την
αγνή ομορφιά της ψυχής
κι' όχι την πλάνα του
προσώπου.

Κυριάκος

Φεβρουάριος 47.

Τα μαθήματά μας συνεχίζονται κανονικά.
Εις την Ζωολογίαν έχωμεν συμπληρώσει την γενικήν
ιστολογίαν και μελετούμεν τας διαφόρους συνομοταξίας και
ομοταξίας ζώων προχωρούντες από τα απλούστερα προς τα
πολυπλοκότερα.

Έχομε συμπληρώσει την Βοτανικήν και θα απασχοληθούμεν κυρίως
με τα εργαστήριά της.

Παραλλήλως με την Ορυκτολογίαν συμπληρώνομεν την Γενικήν
Βιολογίαν η οποία ανοίγει μπροστά στα μάτια μας απέραντους
ορίζοντες των αμφιβολιών που αφήνει στην εξέταση των ο
ανθρώπινος νους και ενδυναμώνουν την άποψιν της υπάρξεως
ενός Μεγαλοδύναμου Όντος.

Το να το πιστεύωμεν όμως μοιρολατρικά είναι καθαρά ανοησία.
Πραγματική λατρεία είναι να ερευνώμεν με θέληση και υπομονήν
τα αριστουργήματα της φύσεως προς τελείαν της αληθούς
Επιστήμης συμπλήρωσιν.

Εν τω μεταξύ το φόρητρόν μας είναι ο Εμπειρικός ενώ τα
μεν Μαθηματικά ελπίζωμεν να τα περάσωμεν, ιδίως με το
φροντιστήριον που κάμνομεν και την Χημείαν με μίαν εντατικήν
μελέτην.

Πολιτική Οικονομία	+	+	9
Ορυκτολογία	+	+	7
Ιστορία Γεωργίας	+	+	8 1/2
Σχεδιαγραφία	+	+	5
Βοτανική	+	+	6
Ζωολογία	+	?	5
Χημεία	+?	?	4 4 4 5
Μαθηματικά	+	+?	4 3 5
Φυσικά	?	??	3 5

Το Συμβούλιο Ασφαλείας έστειλε την εξεταστική του επιτροπή
στην Ελλάδα για την μελέτη της διενέξεως με τους βορείους
μας γείτονας.

Η Επιτροπή έφθασε (20 Φεβρ) στην Θεσσαλονίκη.

ΕΧΡΜΑΤΟΣ
20/2/47

14

Θερμήν υποδοχήν μας επεφύλαξε σήμερον η φοιτητική νεολαία· υπεδέχθησαν τους Κυπρίους φοιτητάς με όλον τον αγνόν των ενθουσιασμόν και άφισαν την φιλελευθέραν ψυχήν των να διαδηλώση τον πόθον των διά την Εθνικήν αποκατάστασιν των σκλαβωμένων Κυπρίων.

Κυριάκος
8/3/47.

28/Μαρτίου 1947.

Ενθουσιώδης ολόκληρος ο Ελληνισμός εόρτασε την επέτειον της Εθνικής μας εορτής.

Από της σφριγηλής Ελληνικής νεολαίας μέχρι των γερασμένων τα χρόνια μα πάντα γεμάτων Ελληνικά νειάτα γέρων μας, από τα παιδιά ως τις γυναίκες όλοι με μια ψυχή με μια καρδιά άφισαν την καρδιά τους να σκιρτήσει χαρά.

Ιδιαιτέρως ενθουσιώδης υπήρξε η Ελληνική Ιιανεπιστημιακή νεότης. Αλλά και ιδιαιτέρως συγκινητικοί ήσαν οι υπέρ της ηρωικής Κύπρου εκδηλώσεώς των. Ο αγνός παλμός πλημμύρισε τα στήθη των κι' άφισε να ξεχειλίσει άδολα σαν χείμαρος εκδηλώντας μια και μόνο θέληση, την Πανελλήνια απαίτηση για την λευτεριά της Κύπρου.

Ήδη η Επιτροπή του Σ. Ασφαλείας περατώσασα το εν Θεσσ/νίκη έργον της αναχωρεί κατ' αυτάς ενώ όλοι οι Έλληνες αποβλέπουν με πραγματικήν συγκίνησιν εις τας τελικάς απόψεις της που είμεθα βέβαιοι ότι θα αποτελέσουν δικαίωσιν της μαρτυρική μας χώρας.

Η Αμερικανική Ήπειρος σπεύδει ήδη να παραχωρήσει εις την Ελλάδα και Τουρκίαν τεράστια ποσά δωρεάν με κύριον αντικειμενικόν σκοπόν να καταστήσει τας χώρας αυτάς προπύργιο κατὰ του κομμουνισμού. Η διεύνης ατμόσφαιρα είναι πολύ θολομένη και κανείς δεν ξέρει τι πα να γίνει από μέρα σε μέρα.

Κυριάκος
25/3/47.

Quo vadis humanitas

Τείνομεν εκ πρώτης όφews να παραδεχθώμεν εις κατευθυντηρίους γραμμάς μιας ανωτέρας ζωής την πνευματικήν και μόνον ψυχικήν ανωτερότητα.

Πόθεν όμως προέρχεται αυτή;

Προβάλλει αμέσως η ύλη. Αυτή είναι η διαμορφούσα κάθε είδος ζωής. Επομένως είναι αληθής ματαιοπονία να αναζητούμεν μακράν αυτής το αίτιον και την εξήγησιν της ζωής.

Διατί όμως αι τόσον διάφοροι εμφανίσεις ζωϊκού κόσμου στα φυτά και ζώα;

Όταν πράγματι η εκδήλωση αυτού που καλούμεν ζώην δεν είναι τίποτε άλλο παρά η ενέργεια ουσιών που ηνώθησαν καταλλήλως θα πρέπει αι διάφοροι εκδηλώσεις της να είναι αποτέλεσμα διαφόρων ενώσεων, Πως όμως συμβαίνει να μη εμφανίζεται σήμερον τοιούτον τι;

Πιθανώς σήμερον να μη υφίστανται αι αναγκαίαι συνθήκαι που υπήρχαν εις μίαν προγενεστέραν εποχήν λόγω της τετυκίας ύλης, της θερμοκρασίας, των πιέσεων και άλλων αιτίων αγνώστων σήμερον και τα οποία δεν δύναται να συλλάβη η ανθρωπίνη φαντασία.

Δεν είναι άραγε δυνατόν να πετύχωμεν εις τα εργαστήρια τας τότε υπάρχουσας συνθήκας.

Οποσδήποτε ο άνθρωπος φθλοτιμείται να αποκαλύψει το μυστικό που τόσο φιλότιμά μας κρύβει η φύση. Μια τοιαύτη αποκάλυψη θάνα αποφασιστική για την πορείαν της ανθρωπότητος προς την πρόοδον.

Κ. Μάτσης
29 Μαρ. 47.

Εν συνεχεία των προηγουμένων να παραδεχθώμεν ότι η σκέψη, τα ένστικτα (η αναπαραγωγή, η αυτοσυντήρηση κ.λ.π.) και αι ψυχικαί ορμαί καθώς και όλαι γενικώς αι τάσεις των ζώντων οργανισμών (φυτών και ζώων) δεν είναι τίποτε άλλο παρά απλούστατα ιδιότητες των ενώσεων χαρακτηριστικά αυτών.

Όσον δε αι ιδιότητες είναι πολυπλοκώτεραι και σπουδαιότεραι τόσον ο ζων οργανισμός είναι ανώτερος του άλλου.

Κυριάκος.
11/4/47

Ο άνθρωπος που ζει με το αίσθημα ζει πάντα μέσα στη δυστυχία με την τρικυμισμένη του ψυχή, όπως απaráλλακτα ο караβοκύρης στο φουρτουνιασμένο πέλαγος ζει πάντα μέσα στον κίνδυνο.

Κυριάκος.
16/4/47

Η σημαία για την οποίαν έδωκα όρκο να υπηρετήσω είναι η ΑΛΗΘΕΙΑ.

Θα της μείνω πάντα πιστός και θ' αγωνίζομαι πάντα για το ΦΩΣ και την ΑΛΗΘΕΙΑ.

Sopenhaouer

Κυριάκος.

20 Μαΐου 1947.

Σήμερα ελάβαμεν το βάπτισμα των εξετάσεων, με αρχήν την Πολιτικήν Οικονομίαν.

Ἦδη ἔχουν λήξει τα μαθήματα η δε πρώτη περίοδος ἀρχεται ουσιαστικῶς την πρώτην Ιουνίου.

Τα μαθήματά μας εἶναι βεβαίως δύσκολα ἴπλην ἐλπίζω ὅτι κατὰ την διάρκειαν των περιόδων θα δυνηθῶ να καλύψω την σειρὰν του Α' ἔτους.

20 Ιουνίου.

Πέρασε ἕνας ακριβῶς μήνας εξετάσεων. Μήνας γεμάτος αγωνίαν τόσο γιατί ἦσαν οι πρώτες μας εξετάσεις ὅσο και γιατί θα αναμετρούσαμε τας πνευματικὰς μας δυνάμεις στην προκαταρκτικὴ μάχη για την κατάκτηση της επιστήμης.

Απὸ τα αποτελέσματα εἶμαι μᾶλλον ικανοποιημένος αν και υπολείπονται δυο ἀκόμη ἀπὸ τα σοβαρῶτερα μαθήματα του ἔτους ἕνα τα Φυσικὰ και τα μαθηματικὰ.

Πολιτικὴ Οικονομίαν	9
Εγκυκλοπ. Γεωργίας	8 1/2 (2ον)
Ορυκτολ. Γεωλ. Πετρογραφία	7
Ζωολογία	5
Βοτανικὴ	6
Σχεδιαγραφία	5

Δεν ξέρομεν ἀκόμη τα αποτελέσματα Χημείας. Αν την περᾶσω κι' αὐτὴν τότε θ' αφιερώσω τον μισὸν χρόνον της ζωῆς μου για τα φυσικομαθηματικὰ ἄλλως στην θέση των θα προστεθεῖ κι' αὐτὴ που εἶναι ἄλλωστε αναπόσπαστο μέρος των.

Εν τω μεταξύ με το πέρας των εξετάσεων που λήγουν 23ην Ἰσταμένου αναχωρῶ με πρώτην ευκαιρίαν για την μικρὰν Πατρίδα. Με τα μαθήματα την ἔχουμε ξεχάση. Πάντως η νοσταλγία εἶναι ζωντανὴ μέσα μας.

Κυριάκος.

1 Ιουλίου 1947. ΑΘΗΝΑΙ

Το "Πειραιεύς" εγκαταλείπει τα γαλάζια νερά του θερμαϊκού. Η περήφανη πόλη του Αλεξάνδρου φαντάζει σαν μια αληθινὴ νύμφη σε ὅλη της την ασύληπτη μεγαλοπρέπεια.

Εἶναι στ' ἀλήθεια υπέροχο το θέαμα της Θεσσαλονίκης ἀπὸ θάλασσα. Ο λευκὸς Πύργος στην μέση και οι τριγύρω λόφοι πάνω στους οποίους εἶναι κτισμένα ἀμφιθεατρικὰ η νύμφη του θερμαϊκού της δίδουν μια γοητεία υπέροχη που την ενισχύει ο γιγαντιαῖος Ὀλυμπος που ἀπλώνεται ἀντίκρου της.

Εξησε σ' αυτήν μια πραγματικότητα που θάναι για μένα σταθμός. Κι' αυτό μέσα στες τραγικές στιγμές που περνά η πατρίδα μας ύστερα από την υπέροχη νίκη της ενάντια στις ορδές των Γερμανών. Το ταξίδι είναι υπέροχο. Παιρνούμε αρκετά καλά με τον Πέτρον, Τόνυ, Alice, and company. Περί την 11ην πρωινήν της 2ας Ιουλίου εισερχόμεθα εις τον Πειραιάν.

Την 3ην ιστ. αναχωρούμεν με το "Kyrginia" για την Κύπρο. Κι' εδώ το ταξίδι είναι αρκετά καλό κι' ευχάριστο ιδιαίτερα μαζί με τους Κύπριους φοιτητές. Μόνο έξω από την Αλεξάνδρεια είχαμε τρικυμία που μας έριξε σχεδόν όλους στη ζάλη. Ως και η Φώφη που τόσο μας φημιζόταν την έπαθε. Ευπνήσαμε για ν' αντικρίσουμε την Λεμεσό. Αργά έφθασα στο Βαρώνι.

Κυριάκος
6/7/47

9/7/47.

Β α ρ ώ σ ι

Ξαναβρήκα το Βαρωσάκι όπως τ' άφησα. Βέβαια έχει αλλάξει σημαντικά.

Νέα κίνηση, νέα σπίτια, νέος ζωντανός δημιουργικός κόσμος. Πνεύμα προόδου χαρακτηριστικό. Με τες κρίσιμες στιγμές που περνά σήμερα γενικώτερα η πατρίδα μας και με την Κύπρο να ζητάει επιτέλους την λευτεριά της μέσα στην επιβλητική κοσμογονία ξεχωρίζει μια ζωντανή κίνηση.

Παράλληλα όμως και η κοσμική κίνηση είναι ζωντανή και γενικά το Βαρώνι μας μπαίνει στην πρώτη θέση ανάμεσα σ' όλες τες Κυπριακές.

Χωρίς αμφιβολία σε 10 χρόνια μέσα θάναι ίσως η μεγαλύτερη σε πληθυσμό.

Κυριάκος.

16/7/47.

I was lately to-day informed that she left yesterday or to-day for Pedoulas for summer thus it will be difficult to communicate with. Perhaps that is better as on my part I am completely sure I will insist in the point fixed.

Kyriakos
16/7/47.

Π α λ α ι χ ώ ρ ι ν .

22/7/47

Ήσυχια και μονότονα κυλούν μια μια οι μέρες στο χωριό. Με χαρά ξανα συνάντησα γνωστά πρόσωπα και ζωντανές αι αναμνήσεις ξυπνούν μέσα μας κόσμους περασμένους. Εδώ.....εκεί παίζαμε, παρακάτω το τάδε επεισόδιο, η Λειβαδιά με την ζωντανία της, το Καμίνι..... Και οι μέρες κυλούν. Την μονοτονία διακόπτουν εκδρομές που μας επιτρέπουν να γνωρίσουμε ολόκληρη την Πετσίλια.

Ασκάς, Φτερικούδι, Πλατανιστάσα, Άλωνα, Αληθινού, Λειβάδια.

Όλα απλωμένα ανάμεσα σε γραφικές τοποθεσίες ένα κομμάτι κι' αυτά του βουνού ένα τέλειο συμπλήρωμα της φύσης.

Έχουν κι' αυτά κάτι το ξεχωριστό, κάτι το ασύγκριτο.

Το λαϊκό τους τραγούδι, τα δίστυχα τους, ζωντανή έκφραση της ζωντανίας των, οι παραδόσεις των, τα ήθη και τα έθιμα των που σε μεταφέρουν σε παλιές εποχές, Ελληνισμού, όλα αυτά και πάνω απ' όλα συγκινούν, ενθουσιάζουν, γοητεύουν. Βλέπεις την Ελλάδα ζωντανή στην υπαίθρου τη ζωή.

Κυριάκος.

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Η ΚΥΠΡΟΣ ΜΑΣ βρίσκεται σήμερα σε μια γενική αναστάωση κάτω από τα τραγικά γεγονότα που διέρχεται. Ύστερα από μια κρίσιμη κι' επίμονη αρχιεπισκοπική εκλογή ανέδειξε στο θρόνο του Βαρνάβα, που χήρεψε για 16 χρόνια χάρις στα Αγγλικά φασιστικά νομοσχέδια, τον Πάφου Λεόντιο ο οποίος έζησε μόνο 36 μέρες ύστερα - 36 μέρες που στάθηκαν αρκετές να τον δοξάσουν χάρις στο ιστορικό διάγγελμα που απαντώντας στον Κυβερνήτη απέρριψε για μια ακόμη φορά τους Αγγλικούς όρους για οικονομική ανόρθωση και ευημερία και διετράνωσε τον διακαή πόθον δια' την Ένωσιν.

Η ιστορία θα σταθεί διστακτικά μπρος στο Λεόντιο. Στ' αλήθεια ήταν άνθρωπος με μεγάλες αδυναμίες και διέπραξε πολλά λάθη.

Εκείνο που θα κλίνει ευνοϊκά υπέρ του την

Σήμερα αντιμετωπίζουμε από την μια τον αγώνα για την ανάδειξη νέου Αρχιεπισκόπου και από την άλλη την στάση των κυπρίων εκείνων που θέλουν προδοτικά να συμμετάσχουν στην Διασκεπτική συνέλευση του Κυβερνήτη που θα καταστρώσει το Σύνταγμα της, το σχοινί που θα σφικτοδέσει τον Κυπριακό λαό μακριά απ' τη μάνα του. Δεν θα το πετύχουν όμως ποτέ.

Κυριάκος
Ιούλιος

Στες 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ εγκαταλείπομε την ωραία μας Κύπρον και επιβιβάζομενοι επί του κυρήνεια αναχωρούμεν εκ Λεμεσού δια' Ελλάδα.

Στες 8 αντικρίζομεν την ωραίαν ΒΥΡΗΤΟΝ. Πλαισιωμένη με την παλαιάν αίγλην του πλούτου της φαντάζει στα μάτια μας το περίφημο Βερούτι μέσα στην χλιδή του πιο ωραίο και μεσ' την πρωινή του ομίχλη πιο μυστήριο.

Στις 9 καταφθάνομεν από το πρωί στην ανήσυχη ΧΑΙΦΑ. Βλέπεις εδώ την στρατιωτική ατμόσφαιρα. Οι Εβραίοι συνεχίζουν ίσως τον αγώνα των ενώ η διπλωματία παραγνωρίζουσα τα δίκαια των ενισχύει τους ισχυρούς Άραβας που στέκονται στο κέντρον του κόσμου μα είναι τόσο ανίκανοι να κυβερνηθούν.

Και αυτό διαπιστώνουμε ατράνταχτα όταν την άλλη μέρα στην ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ αντικρίζουμε τις φάτσες των μέσα στες οποίες καθρεφτίζεται η βλακεία, η οπισθοδρομικότητα και η νωχέλεια των. Σαν έγκλημα κατά της ανθρωπότητας πρέπει να χαρακτηριστεί η διοίκηση της Αιγύπτου από αυτούς.

Την 10ην Σεπτεμ. ώραν 4 μ.μ. εγκαταλείπομεν και την Αίγυπτον Ελλάδα όπου φθάνωμεν στις 13.

Καταλήγομεν εις Πειραιά και λίγο αργότερα πατούμεν το πόδι μας στα χώματα της Αθήνας μας.

Αξέχαστος θα μας μείνη ο καυγός του πλοίου με τους αξιωματικούς και ναύτες. Ερε Παναγιά γκρινιάρια.

Στην ΑΘΗΝΑ περνούμε τέσσερις πολύ ευχάριστες μέρες όλο λεβεντιά και χάρη. Είχα την ευκαιρία να γνωρισθώ με την κ. Μεταξά το δε τελευταίο βράδυ θα μου μείνη αξέχαστο με την Μπουλίτσα και τον αγαπητικό της βοσκοπούλας. Με λύπησε ο θάνατος της μαμάς της Βιβής.

Στας 17 διά του s/s Παρασκευή αναχωρούμεν για την (Σαλόνικα) ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ όπου φθάνω ύστερα από ένα ευχάριστο ταξίδι την μεθεπομένην 19ην. Και έτσι γλυτώνουμε από την τρομερή μας φασαρία του ταξιδιού.

Και τώρα σπίτι.

φαίνεται πως θα μας φαν οι Σαραντα Εκκλησιές.

Κυριάκος
20/9/47.

25/9/57

Αρχίσαμε μελέτη για τες εξετάσεις της δευτέρας περιόδου. Πρέπει οπωσδήποτε να περάσω τα δυο από τα σπουδαιότερα μαθήματα που μου υπολείπονται. Χρειάζεται γερό διάβασμα.

20.10.47¹⁹

One more week

With her in my room at Saranta Ekklisies. 4.30

Να πεθαίνεις και να ξαναγεννιέσαι λέει ο Γκαίτε. Να βλέπεις γκρεμισμένο κάθε όνειρο πλάνο, και να τραβάς με καινούρια, πιο θαραλλέος, πιο γνωστικός, πιο συμμαζεμένος, σε πιο γερά θεμέλια θεμελιωμένα.

Η πείρα να σε διδάσκει την προσαρμογή στην πραγματικότητα και να προχωρείς στη ζωή μαθαίνοντας.....

Κυριάκος.

12.10.47

Ένας χρόνος.....

Μέσα στην πιο άγρια πάλη για την κατάκτηση της επιστήμης αγωνιζόμαστε ενάντια σ' όλες τις αντιξοότητες με πίστη και πεποίθηση.

Ο δρόμος δεν είναι ανθόσπαρτος και οφείλουμε να είμαστε έτοιμοι ν' αντιμετωπίσουμε κάθε δυσκολία. Μόνο έτσι θα πετύχουμε στον τιτάνειο αγώνα της ζωής, μόνον έτσι θα αντικρίζουμε τους συνανθρώπους μας με το μέτωπο ψηλά.

Κυριακός
12/10/47

Χαρμόсуна είναι τα μηνύματα από την Κύπρο όπου στις 5 Οκτωβρίου ο λαός, σε μια ιστορική καμπή, έδωσε ανεπιφύλακτα το ψήφο του στο σύνθημα "Ένωσις" και ψήφισε τον Εθνομάρτυρα Μακάριο που ενσαρκώνει την ιδέα της και συνεχίζει επί κεφαλής του λαού του τον αγώνα για την πραγματοποίησή της.

Απεδείχθη ότι ο λαός ξέρει να τιμωρεί τους προδότας του έστω και όταν κρυβόμενοι πίσω από ψεύτικα συνθήματα εμφανίζονται για προστάτες του.

Επιμένοντας διαρρηδην στο μονολιθικό του σύνθημα συνεχίζει τον υπέροχο αγώνα του που αργά ή γρήγορα θα φέρει στη νίκη.

Κυριακός.
20/10/47

25-10-47 Φυσικά)

27-10-47 Μαθηματικά)

30-10-47 Χημεία)

Κι' έτσι βαδίζουμε στην δεύτερη εξεταστική περίοδο στην οποία πρέπει οπωσδήποτε να περάσω τα δυο από τα τρία ανωτέρω μαθήματα.

Βέβαια η ψυχρολουσία που θα πάθουμε στην πρώτη μέρα είναι μάλλον βεβαία, γι' αυτό στο δυο άλλα πρέπει να βγούμε ασπροπρόσωποι.

Θα δούμε τες λεβεντιές μας.

Κυριακός
22/10/47

The program of the examinations
has changed because of the
celebrations.

29/10/47 - Μαθημ.
30/10/47 - Φυσική
1/11/47 - Χημεία

25 Οκτωβρίου 1947.

Again the same and again in the same way
I behave to her.

And yet before woman's satanic will I was
obliged to yield and in her arms I accept the
first kiss. Our lips were joined but not our
souls.

26/10/47. After the celebration of Salonica's
independant day when we were wet thoroughly, wilst
I was puting on new clothes she entered again
my room completely suddenly and thus our evening
sleped without reading.

Dimitrakis brought ouzo and thus we amused
ourselves.

Kyros took her at her house.

27/10/47.

That day was full of events. When she came
at 4 o'clock p.m. I was at bed and I didn't replied
her calling pretending I was absent. I remained
in that way for an hour and after wards, I carried
my desk down in the under-ground room up the time
she left.

She said she was to come at 2-3 the other day.

28/10/47.

Really at the fixed time she came. I was
with Polemis playing tavli (in which we had 5-4
and 1-3) in a near by coffee house. She was waiting
up to four o'clock and then she left a quarter
before I enter the house. She said she will never
come again and said to the boys that her mother
wants me for a little (Bon Voyage). Fortunately
Dimitrakis told her that because of my lessons
I'll not go up to the end of next week.

Kyriakos.

Πριν τριανταπέντε χρόνια σαν σήμερα η πόλις του Μεγάλου Αλεξάνδρου είδε τον ήλιον ν' ανατέλλει στ' ελεύθερά της χώματα που για χρόνια τα καταπατούσαν τα βάρβαρα πόδια βαρβάρων κατακτητών.

Και η ΕΛΛΑΣ ολοκληρωνόταν. Πριν επτά χρόνια στ' απάτητα βουνά της Ηπείρου τ' αστραφτερό καριοφύλλι βρόντηξε σ' όλο τον κόσμο την τίμια απόφαση ενός λαού για να ζήσει ελεύθερος για να πεθάνει. Και ο λαός αυτός μνήμην των εθνικών του παραδόσεων ΟΛΟΚΛΗΡΩΝΕΙ την ιστορίαν του και προσθέτει σ' αυτήν τες χρυσές σελίδες.

ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΕΙ.

Κυριάκος

Νοέμβριος.

Η δευτέρα περίοδος των εξετάσεων ήταν γεμάτη από αποτυχίες αν όχι ατυχίες. Την έπαθε τόσο στα μαθηματικά όσο και στην Χημεία. Τρομερή η αποτυχία. Δεν πειράζει όμως. Χρειάζονται κάτι τέτοια.....

Ήδη άρχισαν τα μαθήματα του Δευτέρου έτους 14 εν συνόλω τα ακόλουθα.

Ανατομία τύπων	Λιβαδάς
Συστηματική Βοτανική)	Γκανιάτσας
Φυσιολογία φυτού)	"
Φυτογεωγραφία)	"
Μετεωρολογία	Κυριαζόπουλος
Μηχανική-Τοπογραφία-)	Νικολίτσας
Αγροτική Οικοδομική)	
Εντομολογία Π.Π.	Κορωναίος
Μελισσοκομία- Σηροτροφία Π.Π.	Παπαναούμ
Οργανική Χημεία	Βάρβογλης
Πολιτική Οικονομία Π.Π.	Δελιβάνης
Δημοσία Οικονομία	Δερτυλής

24

Γ Ι Α Ν Ι Τ Σ Α)
Κ Ο Υ Φ Α Λ Ι Α) 16/11/47
Χ Α Λ Κ Η Δ Ο Ν Α)

Στ' άγια τούτα χώματά μας που βάρβαροι εχθροί ύπουλα διεκδικούν, ταπεινοί εμείς προσκυνηταί φέρνουμε την πύρινη φλόγα της νεανικής μας ψυχής κι' αντλούμε συνάμα απ' το ακατάβλητο ψυχικό σθένος του υπέροχου λαού που ασάλευτος πάνω στους ιστορικούς βράχους της πανώριας μας Ελλάδας αγωνίζεται για να διαφυλάξει την Κιβωτόν των πατέρων μας.

Με τέτοιο λαό δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία πως η Ελλάδα θα ζήσει μεγάλη.

Κυριάκος

7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1947.

M. K. - K. M.

The name of another woman moves me. She is really an excellent girl and a deep feeling is created in my heart for her. She understands it but I must speak to her. There moves me not only the Great King of the World but the kindness of her soul and her gentle ways. That is why I am going to believe that what I feel will not remain a simple sentiment but will bring us together for ever.

Kyriakos
December 7-9

December 10

Today we went together at the pictures. Her sister was so unkind to come too, and thus prevailed me to express my feelings as I had in mind. She is acting like a small girl but I'll not allow her destroy two hearts.

However I'll remain on my decision. I'll try not to see her up to Christmas day. She will always remember me when she puts nivea I gave her with the words - remember me when you held it and when it finished tell me better write me.

Oh! She has so good a heart that I think it is a crime to torture her.

K.M.

Seven days afterwards

17/12/47.

Thursday is a bad day she said to me when I saw her at six o'clock instead of four as we agreed.

I went at her house after the pictures "Anastasis" which was really an excellent one and greatly impressed me. I put myself in the actors place and in many times I thought I was playing.

After two days I went again with Mairy and told her to understand my feelings.

1 9 4 7.

Φεύγει ακόμα ένας χρόνος. Και ταλαιπωρημένη η ανθρωπότης αγκομαχά κάτω από μια αναταραχή τρομερή, μέσα σε μια τεράστια σύγχυση πνευμάτων.

Ιδιαίτερα η πατρίδα μας κάτω από την αντάρτικη δράση των κομμουνιστών με ματωμένο το κορμί αγωνίζεται για να περιφρουρήσει τη Μακεδονία από τα χέρια των Βουλγάρων που νομίζουν ότι είναι δυνατόν να πάρουν την Θεσσαλονίκη.

TOTE MONON ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΑΥΤΟ ΟΤΑΝ ΠΤΩΜΑΤΑ ΤΑ ΚΟΡΜΙΑ ΜΑΣ ΤΑ ΠΑΤΗΣΟΥΝ.

Κυριάκος

1 9 4 8.

Κυριάκος

Ιανουάριος 48

3-6

Σιδηρόκαστρον

Αχλαδοχώρι - *Ουσίτα - Κούλα*

Με τους καθηγητές μας κ Μαραβελάκη, Γαρδίκαν και Γκανιάτσαν και τους φοιτητές Μείμαρίδη, Μαρκόπουλλον, Στεργίου φεύγουμε για τα ακρότατα φυλάκια των συνόρων μας.

3 Ιανουαρίου

Φθάνουμε στο Σιδηρόκαστρο όπου μας υποδέχεται ο διοικητής του τάγματος. Περνούμε ανάμεσα στα φανταράκια μας την πρώτη ευχάριστη νύκτα.

4 Ιανουαρίου.

Πρωί πρωί φεύγουμε για το Αχλαδοχώρι, όπου γνωρίσαμε έναν υπέροχο αξιωματικό τον Φράγκο, αληθινό λεβεντόπουλλο.

26

Χορέψαμε μαζί Ελληνικούς χορούς και διεπιστώσαμε το υπέροχο ηθικό του στρατού μας.

Η 5 Ιανουαρίου μας βρίσκει στην Κούλα, όπου μετεκινήσαμε στην γέφυρα το ξύλο. Αντίκρυ το Βουλγάρικο λάβαρο και περήφανη στην δική μας μεριά η σημαία μας. Τα λόγια δεν αποδίδουν τίποτε. Τα φανταράκια μας μας μιλούσαν με τον ενθουσιασμό τους και την φιλοπατρία τους. Το δικά μας λόγια ήταν φτωχικά μπροστά στα δικά των έργα.

Τα Θεοφάνια μας βρίσκουν το πρωί στην εκκλησία και κατά τις 11 αφήνουμε τους υπέροχους φαντάρους μας για να ρθούμε στην πόλη μας.

Γενικά με τέτοια παιδιά, η Ελλάς δεν πρόκειται ποτέ να λυγίσει. Κάθε εποχή στην Ιστορία μας αντιγράφει μιαν άλλη προηγούμενη πιο λαμπρά, φωτεινά, δοξασμένα.

7 Ιανουαρίου.

Διάβασμα και πάλιν διάβασμα γερό.

Πρέπει να βγούμε ασπροπρόσωποι και να σταματήσουμε τα σαχλά πράματα, και τες κουταμάρες γιατί μ' αυτά δεν γίνεται ποτέ κανείς επιστήμων.

Εμπρός λοιπόν.

Με τον καινούριο χρόνο, καινούρια δύναμη, καινούρια δράση. Νυν έργων ακμή.

Κυριάκος

Κκ

16 Ιανουαρίου 1948

Παρασκευή

Αύριο φεύγουμε για νέα εξόρμηση στη Δράμα, Καβάλλα, Δοξάτον, Πρωσώτσανη.

Ιρινη φύγω πέρασα από την Αγία Τριάδα και έτσι ύστερα από 18 μέρες την είδα.

Συγκινήθηκε που με είδε έτσι ξαφνικά κι εγώ δεν το κρύω πως ένοιωσα κάτι το εξαιρετικό να με ταραίζει. Και τώρα ακόμη νοιώθω την πέννα ν' αργοσαλεύει στο χέρι μου. Δεν ξέρω τι να κάνω. Ν' ακολουθήσω την λογική ή το αίσθημα;

Είναι στ' αλήθεια τραγωδία.

Να της μιλήσω δεν μπορώ... (her sister?) Κι όμως είναι τόσο αγνή κι' αθάνα κι' έχει τόσα ψυχικά χαρίσματα.

Για ώρα μου έσφιγγε το χέρι σαν μ' αποχαιρετούσε. Δεν ήταν και τόσο τυχαίο αυτό.

Ωρα 1 μ. μεσάνυχτα

Κυριάκος
16/1/48

17 - 22 Ιανουαρίου

Καβάλα - Δράμα

Δοξάτον - Προσωτσάνη

Ροδόπολις - Λειβάδια

Πλατανάκια

Πορροΐα - Ν. Πετρίτσι

ΒΥΡΩΝΙΑ

Ανάμεσα στο Μπέλες και τα Κρούσια όπου σήμερα έντονος διεξάγεται ο αγών για την Ελλάδα ζήσαμε με την αδάμαστη αγροτιά μας στιγμές που θα μείνουν βαθειά ριζωμένες στη ψυχή.
Η Ελλάδα ζει ασάλευτη εκεί πάνω και απ' εκεί σκορπάει το φως σ' ολόκληρη την οικουμένη.

Κυριάκος.

Πέμπτη 22 Ιανουαρ. 1948

It so happened to meet her a few minutes after my arrival by the sea side. We went to see whether the photos from Kavalla came by air and we were going in Students Organization Club I met her.

We spoke for a long time and though I asked her where I could find her we weren't able to close a rantevou. I told her to go at her house on Saturday but I didn't went for she told me she was waiting her sister and there was a possibility not to find her at home. However she added you may tell at home where you can meet me. I didn't went up to now that I am writing these lines that's 28 January.

To morrow after the Examinations I'll have with Empiricos perhaps I'll go.

Now the point interesting me is the result of the exams. If I pass I'll go however to tell it to them.

Otherwise I don't know what I'll do.

Κυριάκος

28 Ιανουαρίου 1948

Στα Φυσικά που για πρώτη φορά αντίκρισα τον Εμπειρικό πήρα ένα τριαράκι.
Να δούμε πότε θα γίνει τάληρο.

8/2/48

Ωρα 1+15 μ.μ.

Κάθησα αργά για να ετοιμάσω μερικά γράμματα στον Ζήνωνα, Αιγίνον κλπ.
Έγραψα Μαθηματικά που μας έβαλε τρίχες. Να δούμε αν η ζωή θα μας δώσει ζωήν. Αλλοιώς.....

28 -
Τώρα μας μένει ο τελευταίος σάλτος στην Χημείαν.
Πρέπει να την φάω αυτήν με το σπαθί μου. Να δούμεν.
Πήγαμε με τον Στέλιον σήμερα στον κ. Θ. Κρυστάλλην μετά που είχα να πάω
κάπου 40 μέρες.

she was there reading for examinations.
Her sister came afterwards.

Κυριάκος

KM

Τρίτη

Μετά τον βομβαρδισμόν της Θεσσαλονίκης.

We decided to go to her house on Tuesday and there was Loizos too. I had to have and pretend I wanted to see the results of the bombs the anarchists throw against Salonica, and together with Polemis and Chrysoulla we went all over Neapolis. Then we walked for about three quarters of the hour. When we returned he was there too and in a little while we left.

I don't know what is going to be done now, however a long, very long time will pass till I go to her house again so as to show her that.....

KM

1 Μαρτίου 48

I was at the Academy where I had to find the director and arrange the program for the celebrations of Dodecanesa. She saw me there but I exchange only some words with her because of her former behaviour.

xxx

We organised a week's programme for the celebration of the twelve islands freedom.

7 Μαρτίου 1948.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΛΑΙΚΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ Α.Α.Ν.Θ.

Ο σ. μας Πρύτανις πέρνει την σημαία από τους παλαιούς πολεμιστάς και την παραδίδει στη ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ.

"ΘΑ ΤΗΝ ΚΡΑΤΗΣΟΥΜΕ ΨΗΛΑ ΚΑΙ ΘΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΩΜΕΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΝΙΚΗΦΟΡΟΝ.

29
Υπό τας πτυχάς της θα τραβούμε πάντα στο θάνατο για την ΕΛΛΑΔΑ" - τον διεβεβαίωσα εκ μέρους των ΦΟΙΤΗΤΩΝ.

KM

6 Μαρτίου 1948

ΕΟΡΤΗ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΕΩΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΩΝ.

Εν συνεχεία της εβδομαδιαίας πανηγυρικής αφιερώσεως για τα Δωδεκάνησα είχαμεν σήμερα 6/3/48 την επίσημον φοιτητικήν συγκέντρωση εις το Πανεπιστήμιον όπου εμίλησα επί τη ευκαιρία.

Παρέστησαν ο Υπουργός Β. Ελλάδος, ο Απαμείας Πρύτανης, Διευθυντής Ακαδημίας, Καθηγηταί (εξ ου ο Κοκός) κόσμος και πλήθος φοιτητών. Η ομιλία κατενθουσίασε. Ο Κοκός μου είπε πως θα με περάσει στην Χημεία. Όλοι οι καθηγηταί με συνεχάρηκαν. Ήτο πράγματι ωραία και συγκινητική και η χορωδία της Ακαδημίας υπέροχοι. Mairy was there too. I saw her after a very long time. I with her mother up to the car. There was another person too.

Κυριάκος
6/3/48

KM

ΠΕΜΠΤΗ 11 Μαρτίου 48

Ύστερα από τόσο και τόσο καιρό ξαναπήγαμε μαζί στο σινεμά. Ήταν μια χαρούμενη βραδιά: τ' αγέρι λιγάκι άγριο ανταποκρινόταν σε μιας τρικυμιασμένης ψυχής την αναταραχή. Κι' αφήνοντας αχαλίνωτη την αυθορμητικότητα μιας βαθειάς εσωτερικής αναμπουμπούλας να πλανηθεί στα αβυσσαλέα του ύψη, ζώντας με τη φωτινή ακτίδα που από το παράθυρο μιας πιθανής ελπιδοφόρας πραγματικότητας άπλωνε θα έλεγα. Θα το πάρω δικό μου, και θα ας χάνεται αργά τη νύκτα..... Εγώ θα το κοιτάζω ίσα με την ώρα που θα κοιμηθώ και θα ξυπνώ με την αυταπάτη πως δεν έδυσε γιατί θα το δω ν' ανατέλλει και την επομένη βραδυά. Μα σαν δικό πούτανε μοναδικό καμάρι έπρεπε να μου το χαρίσει. "Ναι", μ' απάντησε. Τ' ΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΗΤΑΝ αληθινά το πιο λαμπερό και ξεχωρίζει ανάμεσα από τ' άλλα. Ξεχωρίζει και στην δική μου καρδιά μια θέση στην οποία τάβαλα, θρονί πανύψηλο. Θα βασιλεύει άραγε ή θα αργοκοιμάται με την απατηλή αυταπάτη πως θ' ανατείλη;..... Αργά έξω απ' την πόρτα του σπιτιού της σαν είμασταν όλοι μαζί.. τι σύμπτωση. σκιάσθηκε απ' τα νέφη και σιγούσβυσε. Μα εγώ έβλεπα την μικρά του αναλαμπή κι' όταν ακόμα δεν φαινόταν..... Στο ζαχαροπλαστείο με τους καθρέφτες θυμόταν την τελευταία φορά που πήγαμε μαζί - πριν τόσες μέρες τότε που δεν έφαγε τους λοκμάδες. Θυμόταν και πόσους άφησε και το μέρος που καθόμασταν. Κι' αν το ξεχάσω μου λέει τάχω γραμμένα. Και με την φλογερή της ματιά τάγραψε πύρινα στην δική μου καρδιά.

Κυριάκος 11/3/48

KM

1948

Είναι σήμερα Πρωταπριλιά.

Κι' όμως δεν είναι ψέματα. Το διαλαλεί κάλιο από κάθε άλλη μια δυνατή εσωτερική φωνή.

She came at the University and found Polemis with whom they came to my room. I was glad to see her. I don't know whether she has understand that I purposely try not to see her and perhaps I am right because I understand that she completely absords my mind. I try to forget her!

Yet she is so good and so beautiful and so brightly appears in my mind when I try to forget her.

On Saturday after my examinations at Physics I'll go and find her. I must finish with that hypothesis.

Κυριάκος.

29/3/48

Βγήκαν τ' αποτελέσματα των Μαθηματικών τα οποία ξεμπερδεψαν πια.

Υστερα τον μεν Κοκό τον έχω στην τζέπη μένει δε σκιαχτρο ο Εμπειρικός τον οποίον αντιμετωπίζω το Σαββάτον στες 3 Απριλίου.

Αν τον φάω θάνατι λεβεντιά αλλιώς θα τραβιάμαστε στην ημιπερίοδο. Να δούμεν.

Κυριάκος
29/3/48

KM

Σαββάτον 3 Απριλίου 1948.

Though I told her that I was to go at her house yet she closed a rantevou with Loizos whom we went and found and all together visited Paraskevoula at the hospital.

Afterwards we had a walk at the seaside.

Her behaviour was not good and not so polite and that greatly sorrowed me.

I decided to send her a letter and enclose and the photograph she gave me. In a few lines I say many things.

However though I am writing that our love must end yet I understand that I greatly love her.

Kyriakos
3/4/48

ΠΕΡΑΣΑ)
ΤΟΝ) Κυριάκος
ΕΜΠΕΙΡΙΚΟ) 3/4/48

Διό και είμαι πλέον οριστικώς δευτεροετής φοιτητής της Γεωπονίας Στες 8 θα φάω με τον Κοκό.

Κυριάκος.
5/4/48

Ώρα 9-10.20

KM

29 Απριλίου 48

Κύριε η εν πολλαίς αμαρτίας περιπεσούσα γενιά.

Στην Νέα Παναγία πρώτα με την χορωδία της Ακαδημίας και ύστερα στην ιστορική εκκλησία της Αγίας Σοφιάς.....
Η Μαίρη ήταν εκεί επίσης.....
Είχα να τη δω 25 ολόκληρες μέρες.....

Some strange events happened. She left her mother and

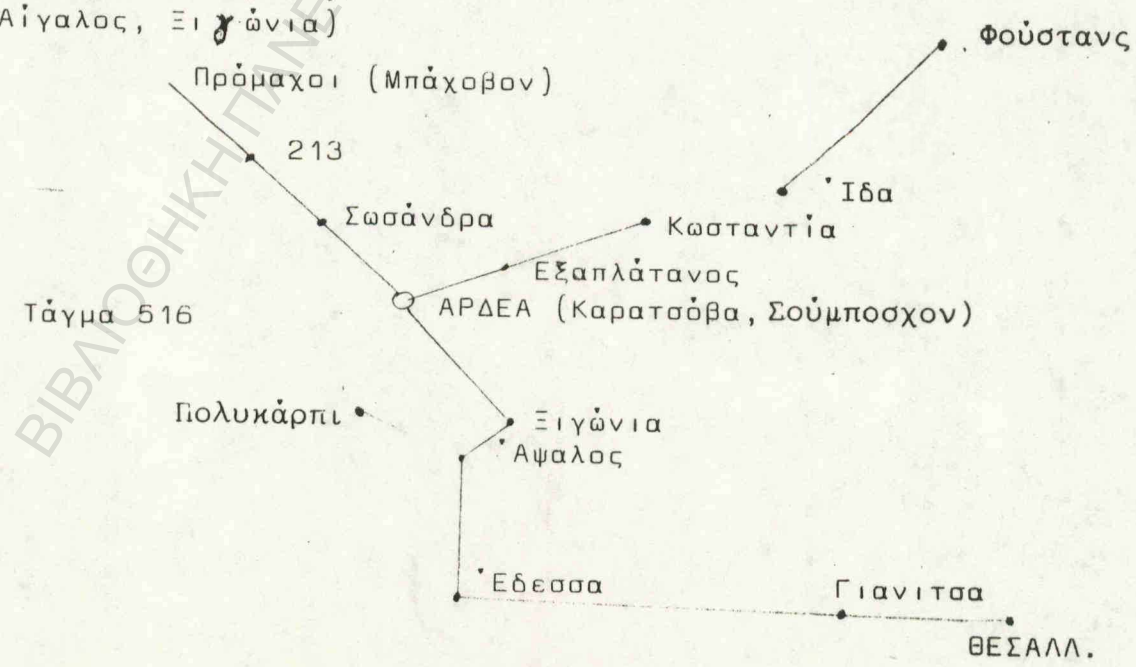
Κυριάκος

Π Α Σ Χ Α 1 9 4 8

Μαΐου

Π ρ ό μ α χ ο ι

Αρδέα-Κωνσταντία-Σωσάνδρα
Ξεροπλάτανος, Ίδα,
Υψωμα Ταγματάρχου ΧΑΙΛΗ
" Λοχαγού ΠΑΣΑ.
(Έδεσσα, Πολυκάρπου)
(Αίγαλος, Ξιγώνια)



- 52 -

Κυριακή 16 Μαΐου 48

I was elected as a member of the committee of ΜΕΕΦ today.

But their behaviour greatly sorrowed me and obliged me to submit my

and

from the organization.

I have no place with them.

Τετάρτη 19 Μαΐου.

Δεν έγινε η πρώτη συνεδρίαση. Ήρθαν επί κεφαλής ο Κωνσταντινίδης, ο Δαλέσης, Τζίμας, Δοβατζιδάκης, ο Μικραΐτης, στο σπίτι μου για να με βρουν. Αν και περίμεναν από τις 9-11 1/2 δεν με είδαν γιατί ήμουν στην Αγίαν Τριάδα και άργησα να ρθω. Γιάντως τους τόνισα.

Έδωσα όρκον στον αγώνα που διεξάγω για την Ένωση γιατί στο μέτωπό εκείνου με προσβάλατε. Αν νομίζετε πως δεν το πιστεύω εξακολουθείτε να ελπίζετε πως μπορεί να με δείτε μαζί σας.

Εν τω μεταξύ ο Μιχαλόπουλος δεν κατέθεσε την επιστολή μου ελπίζοντας πως θα με αναγκάσει να την αποσύρω.

Πέμπτη 20 Μ.

Τους βρήκα στου Σαμαρά όταν με τον Μαϊμαρίδη πήγα να κανονίσω τα της μεταβάσεως εις Σκρα.

Έβραλαν τον Δαλέσην, Μαρκόπουλον, Κωνσταντινίδην, Τζήμαν. Η θέσις του Κω. είναι η μεγαλυτέρα στενοκεφαλιά που μπορούσαν να κάμουν. Δείχνει πως είναι μικρά.

Αύριο (δηλ. 21 Μαΐου) εγώ πηγαίνω στο Σκρα.

Κυριάκος

PABINE

Σ Κ Ρ Α

Εημέρωσεν η αυγήν 17 Μαΐου
διαταγή εδόθηκε παρά του στρατηγίου
να προελάσει ο στρατός

το Σκρα να καταλάβει

γιατί μας το εμόλυναν οι Γερμανοβούλγαροι

Βαρᾶει το πυροβολικό, τα σύρματα

και το γενναίο πεζικό (χαλάει)

αμέσως προχωράει.

Κι' ο βούλγαρος στρατηγός

με τη πλατειά τη μύτη

καφέ εθέλησε να πιεί

μεσ' την Θεσσαλονίκη

κι' εμείς του ετοιμάσαμε

και γιαούρτι

και σφαίρες από μάλλιχερ

με άκαπνο μπαρούτι.

Κι' έτσι τραβούμε για το
ηρωϊκό Σκρα. Μια φωτεινή
οπτασία προβάλλει στο μυαλό μας
Όχι δεν είναι όνειρο, ούτε φαντασία
Ολόφωτη στο μυαλό μας η Ελλάδα
δείχνει το δρόμο προς το
καθήκον.....

Ο βουλευτής κ. Αμπατζόγλου?
μας λέει ότι εδώ πολέμησαν
πολλοί Κύπριοι και η
ανδρεία των έφθανε μέχρι
βλακείας.

Κυριάκος
21 Μαΐου 48.

Όταν κατέβηκα από το αυτοκίνητο πήγα στη Μαίρη
(ήτο 5 1/2 μ.μ.) γιατί είχε περάσει την προηγούμενη
κατά τες 9 το πρωί από το σπίτι. Ήταν μόνη και αφού
ετοιμάσθηκε πήγαμε στην κ. Ελενίτσα και έπειτα κατεβήκαμε
στα Ηλύσια που ήταν ο Λοΐζος και στο πάρκο ο Κώστας
με την Παρασκευούλα.

Για τη γιορτή του ο Κώστας μας πήρε στο ζαχαροπλαστείο.
Εγώ ήμουν παραφωνία όχι μονάχα στα γλυκίσματα κι' έτσι
στις 9 ζήτησα συγνώμην με τη δικαιολογία ότι ήμουν κουρασμέ-
νος από το ταξίδι κι' έφυγα.

Πήγα στου κ. Μιχαλέα που γιόρταζε κι' αυτός με την πρόθεση
να μείνω λίγο. Ήταν ο κ. Καζαφούρης, Μαρία, Νινούλα
κ.λ.π. κι' εμείναμε ως αργά.

Τώρα που γράφω είναι 12 παρά 10 και πρέπει να κοιμηθώ.
Παρακουράζομαι.

Με την Μαίρη είχαμε συνεννοηθεί να την δω αύριο νωρίς
αλλά δεν θα πάω.

Κυριάκος
I have in mind to give her with the first opportunity
the letter I wrote for her a long time ago because
what I write are completely true.

20/5/48

Η Κατερίνη φαίνεται πως θα είναι η τελευταία εξόρμηση
του ακαδημαϊκού μας έτους.

Τώρα αρχίζουν οι εξετάσεις. Καρδιοχτύπια

4

(1 Πολιτική Οικονομία	6	
(2	3	
(3 Μελισσοκομία	5	
(4 Σηροτροφία	5	
(5 Εντομολογία	8	
(6 Συστηματική) (5) Μ. Αλέξανδρος		
(7 Φυσιολογία →) (8) Αθήναι.		
(8 Φυτογεωγραφία) (5)		

Π.Ο.	6
Μ.Σ.	5
Ε.	8
Φ.	8
Σ.Φ.	5

32 | 5
6 2/5

Πέρασα κορδόνι σ' όλα
Κυριάκος
24/6/48

Ἴλθε για να την βοηθήσω στην έκθεσή της. Της έδωσα το γράμμα. Πρέπει να τηρηθεί πιστά.
Κυριάκος.

Κιάντσης

20 Ιουνίου 1948

Πριν το άστρο μου έβγαινε κοντά στο φεγγάρι μα όσο πήγαινε απομακρινόταν.
Αυτό τον καιρό γίνεται το αντίθετο.
Βγαίνει μακριά από το φεγγάρι μα σιγά σιγά πλησιάζει σ' αυτ ό. Ολοένα και πιο κοντά.

Now the day of our departure is near and I met her very soon. She has her last examination and thus she is very busy. And I have my own examination too at Physiology and Botanic. I'll end at 24.
At 26 we'll leave for Athens and on the first day of the coming month for Cyprus where we understand we will arrive at July four.

23 Ιουνίου 1948

Χρυσούλα)
Μαίρη) Κυριάκος

Από την Κύπρο πρέπει να ξεδιαλύνω τις διαφορές με τη Μαίρη.
Δεν έχω κανένα δικαίωμα να επιμένω. Αν βέβαια ήξερα τ' αποτέλεσμα κάτι γινόταν. Μα ποια θάναη η ηθική μου υπόσταση αν χαλάσω τους δυνατούς θεσμούς που ένωσαν δυο καρδιές τόσο στερεά. Άλλωστε ο Λάζαρος είναι ένα αξιαγάπητο παιδί και του αξίζει. Δεν ανέχομαι να εξασκηθεί στο παιδί κανένας ψυχολογικός βιασμός. Συναισθάνομαι πως μια μου μονάχα λέξη με φέρνει νικητή. Τέτοια όμως νίκη θάναη για μένα η μεγαλύτερη ήττα.

Κυριάκος.

24 Ιουνίου 1948.

Για 20 λεπτά (5+50-6+10) έμεινα με τον Γιάννη Δρουσιώτη στη φυλακή του Επταπυργίου.

Ο άνεμος φυσούσε άγρια αναταράζοντας τα πάντα ενώ τη δική μου ψυχή τράνταζε η αγωνία. Πως θα τον δω; Ήμουν το πρώτο γνωστό πρόσωπο που θα έβλεπε μετά την 6ην Μαρτίου. Έμαθα πάντα στη ζωή ν' αγαπώ και να εκτιμώ τους ιδεολόγους αγωνιστές που ξέρουν ν' αγωνιστούν για ένα ιδανικό αδιάφορο ποιο είναι αυτό, αρκεί να το πιστεύουν. Και ο Γιάννης Δρουσιώτης το πίστευε.

"Ρίχνομαι - έλεε στον όρνεο του - με ακράτητη ορμή στη μάχη γιατί ξέρω να ζήσω και να πεθάνω για ένα ιδανικό. Κι' αν νεκρός πέσω θα πέσω νικητής, πιστός στις ηρωικές παραδόσεις των αμέτρητων και αγνώστων λαϊκών αγωνιστών".

Κι' ανάμεσα σ' αυτούς συγκαταλεγόταν κι' ο αδελφός του.....

Με αυτές τις σκέψεις ανέβαινα τον ανηφορικό δρόμο που οδηγούσε στο γνωστό Επταπύργιο.

Στα πόδια μας κάτω απλωνόταν η Θεσσαλονίκη με όλη την γραφικότητα και την άφθαστη μεγαλοπρέπειά της. Το αυτοκίνητο διαρκώς ανεβαίνει.

Επί τέλους φθάνουμε.

Διασχίζουμε την σειρά των τειχών που υψώνονται αιώνιοι μάρτυρες του κλέους της Ελληνικής μας Θεσσαλονίκης και στον ατέλειωτο δρόμο από την μίαν άκρη στην άλλη χίλιες σκέψεις αλληλοδιαδέχονται αλλήλαις στο μυαλό. Εδώ τσάκκισαν τα μούτρα τους οι βάρβαροι που ονειρεύτηκαν ν' αρπάσουν την περήφανη πόλη του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Εδώ πάνω η πίστις των υπερασπιστών της είδε τον άγιο Δημήτριο να καταδιώκει και να τρέπει εις φυγήν τους Σλαύους για να σώσει την πόλη του.

Εδώ πάνω σωριάστηκαν ερείπια τα όνειρα των εχθρών της Ελλάδος και στον κυματοθραύστη αυτό που στερωμένος από τα σιδερένια στήθια των πατέρων μας στάθηκε αλύγιστος συντρίβηκαν σαν κύματα οι επιθέσεις των.

Εδώ πάνω περνάει ζωντανή η αγωνία του Έθνους, από τα μακρινά χρόνια ίσα με σήμερα, και στο νου ξεχωρίζει ο τιτάνιος αγώνας που επιβάλλεται για να κρατήσουμε σήμερα αμόλυντα τα ιερά της ωραίας νύμφης του Θερμαϊκού.

Εδώ πάνω στρέφουν τα μάτια σήμερα οι αιώνιοι εχθροί της Ελλάδος κι' εδώ πάνω το Έθνος δίνει την υπόσχεση "θα την κρατήσουμε Ελληνική τη Θεσσαλονίκη. Μόνο πάνω απ' τα κορμιά μας πατώντας θα περάσουν οι εχθροί σ' αυτήν".

Και είναι οι εχθροί μας αυτοί που ήρπασαν μίαν ιδεολογίαν, την οποίαν δεν πιστεύουν και επέτυχαν να κάμουν μερικούς Έλληνας συνεργούς των για να πετύχουν αυτοί τα καταχθόνια σχέδιά των.

Αυτή τουλάχιστον είναι αδιαμφισβήτητη η πλευρά από την οποίαν ιδιαιτέρως η πατρίς μας καταπολεμά παν μέσον τον κομμουνισμόν.

Ο Γιάννης Δρουσιώτης όμως δεν συμφωνεί. "Έχωμεν μου λέει δυο αντίθετες ιδεολογίες. Αυτό πιστεύω εγώ. Και θα κρατήσω το κεφάλι μου ψηλά.

Αυτά ήταν τα πρώτα λόγια που μου απηύθυνε. Προσπάθησε να με καθησυχάσει. Ίσως μου λέει ως τότε που θα γίνει η δίκη - σε κανένα μήνα περίπου ίσως και περισσότερο γιατί παρεμβάλλονται δυο άλλες μεγάλες δίκες - καλύτερέφουν τα πράματα, και κάτι γίνεται.

Πάντως στάθηκε αλύγιστος.

"Το ξέρω, λέει, ότι μετά το στρατοδικείο περιμένει το τουφέκι".

Θέλησε να το ξεχάσει αυτό και άλλαξε αμέσως θέμα.

"Εδώ περνάμε καλύτερα. Είμαστε όλοι μαζί ανοικτά παίζουμε. Που η ασφάλεια με την πενικιλίνη και τα παρόμοια. Πάντως όμως κράτησα ψηλά το κεφάλι μου".

Εν τω μεταξύ η ώρα περνάει. Το σφύριγμα του φρουρού μας διακόπτει.

Τυχαία την ώρα που έπαιρνα το δίκτυ από τα πράματα αρπάζω την ευκαιρία και από την μισανοιγμένη πόρτα του σφίγγω το χέρι. Ίσως για τελευταία φορά.....

Μας αποχαιρετά γελαστός, όπως ήταν διαρκώς. Ο Γιάννης είναι ένας αληθινός ήρωας.

Κυριάκος

24 Ιουνίου 48

Σαββάτον 26 Ιουνίου 1948.

Φεύγουμε με το "διά Αθήνας."

Ψες (25 Ιουνίου, 8-9.30) μίλησα εκτενώς με την Μαίρη και της τόνισα πως πρόκειται για μια απέραντη εκτίμηση, που μπορεί να καρποφορήσει αποτελεσματικά, γιατί στηρίζεται όχι στην πλάνα ομορφιά που μπορεί όσο πιο γρήγορα δημιουργεί ένα αίσθημα τόσο πιο γλήγορα να το εξανεμίσει, αλλά στην ενσεινήδητη αντίληψη και κατανόηση των βαθύτερων εκείνων ψυχικών χαρισμάτων που κοσμούν την γυναίκα και στα οποία πρωτεξαρχούν η σύνεσις και η σεμνότης.

Προσπάθησα της είπα στο αίσθημα ν' αφίσω την λογική να κυριαρχήσει και να το επισκιάσει.

Πλην καταλαμβαίνω πως πρόκειται ένα μέρος λογικής ν' αντεπεξέλθει ενάντια στην συνδιασμένη παράταξη ενός άλλου μέρους λογικής και του αισθήματος. Κι' αυτό είναι τραγικό. Γιατί υπάρχει βαθειά συναίσθηση.

- 34 -

Σε επίμονη ερώτησή μου αν έχει δώσει λόγο με τον Λοΐζο απέφυγε ν' απαντήσει πλην είπε κάτι έχουμε υπόψη μας.

Ειλικρινά της εξέφρασα την καλή μου γνώμη για το παιδί που είναι πραγματικά ένας συμπαθητικότετος χαρακτήρας και της τόνισα πως θάνοιωθα ψυχικά υπεύθυνος αν χρησιμοποιώντας την επιρροή μου στεκόμουν στη μέση εμπόδιο.

Οπωσδήποτε τα πράματα έμειναν έτσι και χωριστήκαμε με βαθειά εδραιωμένη την εκ μέρους μου πεποίθηση πως η Μαίρη είναι μια πολύ μεγάλη καρδιά που της αξίζει κάθε ευτυχία. Αν ήμουν λίγο πιο μεγάλος δεν θα σ' άφηνα ποτέ.

Κυριάκος
26/6/48

ΑΘΗΝΑΙ

27/6/48
Κυριακή

Ξενοδοχείον Μέγα Αλέξανδρος

Ομόνοια

Και πάλιν στην Αθήνα μας. Η ζωή κι' η κίνησή της σε τραγική αντίθεση με την κατάσταση στην ύπαιθρο είναι πραγματικά οργιαστική. Δεν υπάρχει συναίσθηση του διεξαγομένου αγώνος. Νομίζεις πως βρίσκεσαι στην πιο ειρηνική χώρα του κόσμου. Μεγάλη αντίθεσις με την θεσ/νίκην πολύ βαθειά στο νόημα της καταστάσεως.

Το διεπιστώσαμε πέρα για πέρα το βραδάκι στα χαρούμενα ειδυλλιακά πάρκα της και στο Άλσος, του Πεδίου Άρεως όπου ρομαντζάραμε ως αργά.

Στους παθητικούς ήχους της μουσικής αναπόλησα τα τελευταία γεγονότα και την συγκινητική αναχώρηση από το λιμάνι της συμπρωτεύουσας. Άραγε το αργό κυμάτισμα των άσπρων μανδηλιών να εκδήλωνε αγνά της ψυχής τα κυματίσματα;

Τα μάτια μου ασυναίσθητα αναζήτησαν στο απλανές χάος το άστρο της. Δυνατή η αναλαμπή του ξεχώριζε μέσα από όλα τ' άλλα. Πλην το φεγγάρι δεν ήταν μαζί του.

Κυριάκος.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Δευτέρα 28 Ιουνίου 1948.

Σήμερα το απόγευμα στις 6.30 τα καταφέραμε μαζί με τον Στεφανίδη να πάμε κι' οι δυο για πρώτη φορά στην Βουλή.

Συνεζητείτο η περίφημος υπόθεσις της ορυζης από την οποίαν έχει χορτάσει ο κόσμος με λόγια.

Ήταν μάλλον κουραστική υπόθεσις και γι' αυτό μείναμε μόνο 1 1/2 ώρα.

(Πότε θα ρθει η ώρα που θα μπουν στην Ελληνική Βουλή (και οι Κύπριοι βουλευτές.

(Γι' αυτή την ώρα δίδουμε την ψυχή και το σώμα μας στον αγώνα γιατί μόνο έτσι σε μια ελεύθερη γη θα μπορέσουμε να ζήσουμε όπως εμείς οι ίδιοι θέλουμε διαχειριζόμενοι τα ζητήματά μας.

Κυριάκος
28/6/48.

A part from the letter send to Mairy.

28/6/48

Και το βράδυ να τους λεβέντες σου στην βολταρία.

Διασχίσαμε το ασύγκριτα ειδυλιακά πάρκα της πόλης της Παλλάδος και δεν αργούμε στο να συνηθίσουμε τη ζωή και το πνεύμα της.

Ο συνδιασμός των φυσικῶν της καλλονών με το αρχαίο μεγαλείο εμπνέει μια βαθειά επιβλητικότητα που τη νοιώθουμε σ' όλο της το ύψος όταν καθισμένοι στο πιο ψηλό όροφο του κέντρου Άλσος στην πλατεία Άρτης απολαμβάνουμε την αίγλη της που μεθάει την ψυχή. Οι παθητικοί λυρισμοί της μουσικής εντείνουν της ψυχής την συναισθηματικότητα ενώ οι στροφές των τραγουδιών μιας συμπαθητικής τραγουδίστριας επικυρώνουν σαν επισφράγισμα ασάλευτο τη γοητεία μιας σκηνής που δεν μπορεί εύκολα ν' αποδοθεί σε λόγια. Πάνω απ' τα κεφάλια μας απλώνεται σαν θόλος σκεπασμένος με στίλποντα διαμάντια ο γαλανός Αττικός ουρανός.

Απλανές το βλέμμα χάνεται στα βάθη του. Κι' ενώ τα ρομαντικά λόγια του τραγουδιού κεντρίζουν της καρδιάς τες νότες κι' αναταράζουν τον εσωτερικό κόσμο το μάτι ξεχωρίζει ασυναίσθητα ανάμεσα απ' όλα τ' άστρα το ένα το πιο λαμπρό. Ένωσα εκείνη τη στιγμή τη σκέψη μαζί σας κι' αναπόλησα τις στιγμές που ζήσαμε μαζί. Στη ψυχή μου είχε γεννηθεί μια βαθειά μελαγχολικότητα. Η σκηνή μου γύρισε πληκτική. Σηκωθήκαμε και φύγαμε. Το μέρος απ' όπου περάσαμε για την επιστροφή ήταν μάλλον σκοτεινό. Το φεγγάρι αυτές τες μέρες δεν βγαίνει...

.....

Κυριάκος

28/6/48

Είμαστε αρκετά τυχεροί να παρακολουθήσουμε την ωραία τελετή που γίνεται στην Πνύκα εις ανάμνησιν της πρώτης ομιλίας του Απ. Παύλου εις Αθήνας.

Την είδαμε σ' όλη της την μεγαλοπρέπεια πάνω από την ακρόπολη.

Φωταγωγημένη η Αθήνα φάνταζε άφθαστη σ' όλη την μεγαλοπρέπεια και την αίγλη της.

30/6/48.

Πήγα στην κ. Μεταξά.
Με την Επούλη γυρίσαμε αρκετά. Πήγαμε στο Μουσείο
και στο ραδιοφωνικό σταθμό.

ΚΧρμάτοης

Κυριάκος

1 Ιουλίου 1948.

Κυριάκος

Με το Kyrenia αφήνουμε την Ελλάδα για την Κύπρο.
Το ταξίδι μας ήταν υπέροχο. Είμασταν ένα σωρό φοιτηταί
και είχαμε μόλιχη παρέα. Η θάλασσα ήταν απόλυτα γαληνιαία.

3 Ιουλίου

4 Ιουλίου

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΛΕΜΗΣΟΣ

Βαρῶσια

Πήραν μια τελείως διαφορετική όψη. Καινούρια
σπίτια, καινούρια πρόσωπα, παντού κάτι το νέο, το καλύτερο.
Έπειτα παντού ένα σωρό οικοπέδα. Οργασμός στα κτίσματα.
Χωρίς καμιά αμφιβολία είναι η πόλις του μέλλοντος.
Οι ανεμόμυλοι όλο και λιγοστεύουν.
"Η Παπαρούνα ανθίζει"

Κυριάκος

Κ ο ὕ κ λ ι α

27 Ιουλίου 1948.

Είναι τώρα η ενδεκάτη νυκτερινή που χαράσσω τας γραμ-
μάς αυτὰς. Μόλις ἔχωμεν επιστρέφει με τον κ. Στάθην από την
επιθεώρησιν των πεζουნიῶν των οποίων η ζημία ἐγινε αιτία να
λάβωμεν αυστηρά μέτρα με αποτέλεσμα τον σκοτωμό ενός σκύλλου
τον οποίον προ ολίγου εθάψαμεν.

Γενικά στο τσιφλίκι επικρατεῖ μια αξιοθρήνητος ακατα-
στασία δι' αὐτό και αι υποχρεώσεις μου είναι μεγάλες. Πρώτα-
πρώτα δεν υπάρχει ασφάλεια. Είναι το βασικώτερο και ουσιο-
δέστερο πράμα. Το ζήτημα νομίζω πως πρέπει να λυθῆι με την
ἀνέγερσιν καινούριων καλοσχεδιάσμένων οικοδομῶν που ν' αποτε-
λοῦν ἕνα ενιαῖο συγκρότημα συσχετισμένο με το νυν υπάρχων
το οποίον θα χρησιμοποιεῖται αποκλειστικῶς διὰ ζῶα και πουλιά.
Πρέπει ἀπαραιτήτως να υπάρχουν εγκαταστάσεις δι' ἄπλετον φω-
τισμόν ἀκόμη και μέσα στο χωριό. Το φως προλαμβάνει πολλὰ
πράματα. Ἐν εσχάτος ἀνάγκη η χρήσις ενός μικροῦ προβολέως θα
εἶναι η εξαφάνησις του κοπαδιοῦ, το οποίον μάλλον ζημία προξε-
νεῖ, και η κύρηξις της περιοχῆς ως ἀπηγορευμένης. "Ἡ δύναμις
τους κλέφτες εἶναι το κοπάδιον" λέν χαρακτηριστικὰ οι ντόπιοι.
Ἄλλωστε εἶναι περισσότερον πρόσφορος και ωφελιμοτέρα η ἀνά-
πτυξις κτηνοτροφίας ἀγελάδων και η μελέτη της βιομηχανικῆς
ἐκμεταλλεύσεως του γάλακτος ἐνδύκνεται ὥστε να την εφαρμόσω-
μεν ἰδρύοντες σχετικόν γαλακτοκομεῖον. Εἰς αὐτό το σημείον
πρέπει να στρέψω ἰδιαιτέρως την προσοχήν μου.

Πρωταρχικόν της όλης υποθέσεως είναι η δημιουργία ενός εμπίστου προσωπικού. Αυτό θα γίνει βάζοντας στες κύριες δουλειές ανθρώπους δικούς μου από το χωριό. Και υπάρχουν τέτοιοι αρκετοί.

Έπειτα η εργασία πρέπει να γίνεται κατά τοιούτον τρόπον ώστε να καλλιεργούνται ορισμένα είδη εις μεγάλην κλίμακα και άλλα εις δευτερεύουσαν.

Τα κυριότερα πρωτεύοντα είναι Εσπεριδοειδή, Ελιές, Αμπέλια, και κτηνοτροφικά είδη.

Αυτών πρέπει να γίνεται και βιομηχανική εκμετάλλευση.

Ένα ελαιοπιεστήριον θα εξυπηρετεί όχι μόνον τας δικάς μας ανάγκας αλλά και ολοκλήρου της περιοχής. Βασικόν και απαραίτητον Γαλακτοκομείον επίσης αναγκαίον. Να γίνεται τουλάχιστον μια δουλειά ευπαρουσίαστος.

Τα Αμπέλια βεβαίως ενδιαφέρουν μόνον ως εδώδιμα διό και φροντίς διά τας ποικιλίας.

Η βιομηχανική εκμετάλλευσις των εσπεριδοειδών δι' ιδρύσεως κονσερβοποιίας ή χυμοπιεστηρίου ή άλλως χρίζει μεγάλης μελέτης. Επειδή υπάρχουν εν αφθονία νερά δυνάμεθα να εγκαταστήσωμεν μοτοράκι δυνατόν που να παράγει ηλεκτρισμόν κινούντα τας διαφορούς μηχανάς και φωτίζοντα την περιοχήν.

Φροντίς δέον να λαμβάνεται διά την αποφυγήν κλοπών. Αυτό διά μεν τα πορτοκάλια εξασφαλίζεται διότι θα παραδίδονται εγκαίρως στο εμπόριον. Επίσης τα σταφύλια.

(Οι ελιές είναι ένα ευγενές και εξαιρετικόν προϊόν το οποίον καταναλίσκεται πάντοτε εις την Κυπριακήν αγοράν.)

Η καλλιέργεια των ενδύκνεται διότι έχωμεν τον πάγκον όστις εξασφαλίζει το νερόν.

Με λίγα λόγια μπορεί να πει κανείς ότι υπάρχει ένας τεράστιος θησαυρός που δεν έχουμε παρά να απλώσουμε τα χέρια για να τον πάρουμε.

Η οργανωμένη και συστηματική δουλειά θα μας τον δώσει. Στους ανθρώπους που υπάρχουν γύρω θα κοιτάξει κανείς με απεριόριστη συμπάθεια στα πλαίσια μιας ευρείας κοινωνικής αντιλήψεως θα πρέπει να τους κάμωμεν να αντιληφθούν πως έχουν να κάμουν με ανθρώπους που τους επικουρούν. Και αυτό εμπράκτως.

Κυριάκος

13 Ιουλίου-13 Αυγούστου

K-M

14 Αυγούστου 1948.

It seems that she left again for her summer resorts at Pedoulas.

I tried to communicate with her during all that time of my presence here but I failed.

Mr. Hajioannou told me she is one of the best girls that gratuated the gymnasium that year.

41

Now I torture my mind to find what I am going to do.
Of course the ideal thing is to find and speak to her.
But she is inaccessible.
On the other hand I think to speak to her grandfather but that
is very unwise and dare.

Now if I wait to come back there is a possibility not
to find her free. That is why I don't know what to do. If
I find her in Famagusta before leaving I'll telephone her.

Kyriakos

Παλαιχώριν 15 Αυγ. 1948.

Ἦρθα για να περάσω καμιά 15 αριά μέρες ήσυχα στο χωριό
κοντά στους δικούς μου μιας και σε λίγες μέρες φεύγουμε και
πάλιν.

Διεπίστωσα την τρομερή τάση οπισθοδρομικότητας που
κυριαρχεί εκεί πάνω. Κάτι το φρικτό.

ΙΟΥΝΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Η πολιτική κατάσταση είναι ασυγκρίτως περισσότερο βελτιωμένη
από ότι πέρυσι.

Η εκκλησία μας έχει αποκατασταθεί και έχει αναλάβει τον ηγε-
τικόν της ρόλον εις την Κυπριακήν υπόθεσιν.

Ούτω ο Κυπριακός λαός αποκτά μίαν συνειδητοποιημένην κατά-
στασιν και αντικρούει την κομμουνιστικήν πατρίαν που βρήκε
την ευκαιρία πριν να σκορπίσει άφθονο το δηλητήριο της ανά-
μεσα στον Κυπριακό λαό.

Ο συνοδοιπόρος Ι. Κληρίδης απολακτίζεται υπό της κομμού-
νας και ούτω οι συνοδοιπόροι λαμβάνουν ένα καλό μάθημα.

Αι Νέαι Συντεχνίαι παίζουν αρκετά καλά τον ρόλο των και έχουν
κάμποσες επιτυχίες.

Ο Λόρδος ενεταφίασε το προ πολλού θανών σύνταγμα του αλλά
όμως με μιαν σατανικήν πολιτικήν σκάβει τον οικονομικόν
τάφον της Κύπρου.

Η ωραία μας νήσος σύρεται εις μίαν άβυσσον οικονομικής
πτώσεως η οποία άρχισε ήδη να απλώθει τα μαύρα της φτερά.
Εισαγωγή ειδών ακρήστου πολυτελείας εν αφθονία. Εξαγωγή
καθόλου. Ένας τεράστιος ανισοσκελισμός.

Άραγε τι επιδιώκει με αυτό ο Λόρδος. Την επιτυχίαν των
σχεδίων του. Απατάται. Το αντίθετον ακριβώς θα επιτύχει.
Ο Ελληνικός Κυπριακός λαός θα του δώσει ένα από τα τόσα
μαθήματα που πήραν οι πατριώτες του που ήλθαν εδώ.

Κυριάκος

ΒΑΡΩΣΙΑ-ΣΚΑΛΑ

ΡΟΔΟΣ-ΣΜΥΡΝΗ

ΑΘΗΝΑΙ + ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.

4 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1948.

Εγκαταλείπομεν το Βαρῶσι για την Σκάλα και εκείθεν
διὰ Ελλάδα.

Το ταξίδι μας με το Caritoglio εξαιρετικό.

Παραπλέον τα κυπριακά ακρογιαλία και ξανοιγόμαστε
για την Ρόδο. Η παρέα μας ὄλο Βαρωσιῶτες. Κατὰ σύμπτωση τα
3/4 των επιβατῶν εἶναι συμπολίτες μας.

Η Ρόδος εἶναι μαγεία. Ἄφθαστη. Στην Σμύρνη θαυμάσα-
με τους Τούρκους!.....

Αθήναι-Βόλος (Αιδηψός, Χαλκίδα)

και πάλιν στην Θεσσαλονίκη μας, στην οδὸν Σωκράτους 21B.

Κυριάκος

21 Σεπτεμβρίου 1948

Μολονότι τακτοποιηθήκαμε στο δωμάτιο εν τούτοις δεν
αρχίσαμε ἀκόμη διάβασμα κι' αυτό κυρίως με την υπόθεση του
Δρουσιῶτη που δικάζεται σήμερα.

Εἶναι πολὺ επιβεβαρυμένος και δεν ξέρουμε αν θα την γλυ-
τώσει ἀπὸ το εκτελεστικό.

Πολὺ το φοβάμαι. Να δούμε.

Θα πάω ως μάρτυς υπερασπίσεως ἀλλὰ μόνο για τον πατέρα του
θα πω κάτι.

Τώρα θ' αρχίσουμε μελέτη στην Μετεωρολογία. Πρέπει
να την βγάλω αυτήν τουλάχιστον.

Κυριάκος
21/9/48.

Εν τη εξελίξει της δίκης ἀπὸ την κατάθεσιν του δευτέρου
μαρτύρου της Ασφαλείας πείθομαι ὅτι δεν επικρατεῖ μεροληπι-
κὸ πνεῦμα. Οι κ. στρατοδίκαι εἶναι προκατειλημμένοι. Δεν
αφήνουν τους συνηγόρους να κάμουν διεξοδικὴν ἔρευναν και πολ-
λάκις ἀντικρούουν αυτούς.

Πάντως κατ' ἐμέ η τύχη των κατηγορουμένων ἔχει ἤδη
αποφασισθεῖ. Προβλέπω την ποινήν του θανάτου διὰ τον Δρου-
σιῶτην τον Νημιτζήν και την Σ. τουλάχιστον.

Εάν ἦτο πολιτικὸν δικαστήριον δεν θα ἔστεκε η κατηγορία.

Κυριάκος
22/9/48.

Κατέθεσα σήμερα ως μάρτυς υπερασπίσεως του Ι. Δρουσιώτη. Ανέφερα εν αρχή απαντών εις ερωτήσεις ότι γνωρίζω τον κατηγορούμενον από τον Οκτώβριον 46 και επήγαινα σπίτι του ως πατριώτου μου.

Ανέφερα τα του πάππου του και του πατέρα του και απαντών εις ερώτηση του Βασιλικού Επιτρόπου είπα ότι ο κατηγορούμενος είναι Δημοκρατικός αλλά με την έννοιαν της Κύπρου.

Εν τοιαύτη περιπτώσει είμαι και εγώ δημοκρατικός ετόνισε ο βασιλικός επίτροπος.

Ως γεγονός η εξέταση μου ήτο δύσκολος και η θέσις μου πολύ λεπτή αλλά νομίζω ότι στάθηκα στο ύψος μου.

Αυτό τουλάχιστον μου είπε ο δικηγόρος όστις έμεινε κατενθουσιασμένος και είπε ότι "οι Κύπριοι είναι γερά κεφάλια".

Κυριάκος

12.10.48

Δυο χρόνια κύλησαν.

Στέκομαι στο ύψος μου;

Νομίζω ναι.

Πάντως όμως κάθε ένας πρέπει να είναι αυστηρός με τον εαυτό του και να εφαρμόζει αυτοέλεγχον.

Γιαυτό νομίζω ότι σε πολλούς τομείς έκαμα δίκια και ειλικρινά το καθήκον μου, θυσιάζοντας κάποτε και τη ζωή μου, ενώ σε άλλους τομείς υστέρησα εις ασυγχώρητον βαθμόν. - Αυτά τα κενά πρέπει να τα συμπληρώσω.

ΚΧρλιάτσης

Κυριάκος

Στες εξετάσεις τα κάμαμε θάλασσα. Δεν πήγα πουθενά παρά μονάχα στον Δερτυλή και κει μπουρδες.

πρέπει τώρα να στρωθούμε κάτω για καλά γιατί πολύ άσχημα μου φαίνονται τα πράματα.

Δουλειά-δουλειά-Δουλειά.
Όλα τ' άλλα στην πάντα.

Κυριάκος
15/10/48.

44
28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Κυριάκος
28/10/48

Πανηγυρικά υπήρξαν αι ημέραι αυταί δια την Θεσσαλονίκη με την ευκαιρίαν του εγκαινιασμού του Ναού του Πολιούχου της Πόλεως Αγίου Δημητρίου στον εορτασμόν της απελευθέρωσης της πόλεως της την επέτειον του ιστορικού όχι.

Κατά την τελευταίαν ταύτην ημέραν εξεφώνησα και τον πανηγυρικόν της ημέρας καταφερθείς βαρύτατα εναντίον του Ιουδαϊκού φιλήματος που έδωκαν οι πρώην και νυν σύμμαχοί μας εις την τόσον ηρωϊκώς αγωνισθείσαν Ελλάδα.

Παρευρίσκετο και ο κ. Τουρκοβαδύλης όστις ενθουσιασθείς απεύθυνε θερμά λόγια προς το ακροατήριόν μας.

Δυστυχώς ο Χ"Ζήσης τα έκαμε μούσκεμα και όλοι μας κατσουφιάσαμε μετά από την τόσον ωραίαν γιορτήν. Αυτό είναι μια ευκαιρία να κανονιστεί η κατάσταση στην ΜΕΕΦ.

NK

29/10/48:

Started with

Dreams and dreams

- I am very troubled. I don't know what to follow.
- And I too. Something greatly troubles me. And that happened a little before you start your speech, in the university.

31/10/48.

- K - You have not yet answered my question clearly.
 - N - I have already. You must understand.
 - K - Your smile is yet beating inside me.
 - N - You said you can easily understand a man's character Why you said about M that you can't judge her.
 - K - She is good, sensitive...
 - N - I have some questions about your character. Something makes me hesitate. I'll find it by time.
 - K - I can't help you? Tell me to explain you.
-

N - Everything was said for my attitude in the University when I spoke to the other girls.....

K - Why you are not saying the last word? Only two words can make me sleep easily.

Kyriakos
29/10/48

Dreams 29/8/49

3 - 11 - 48

Σήμερα άρχισα το πρώτο μάθημα του τρίτου έτους με τον καθηγητήν κ. Δημητριάδη της Ζωοτεχνίας. Εισερχόμεθα πλέον εις το ειδικόν μέρος της επιστήμης μας το και μάλλον δι' ημάς ενδιαφέρον.

Αμέριστος πρέπει να είναι η προσοχή μας διότι βαδίζομεν πλέον εις την ορθάνικτην λεωφόρον της επιστήμης που θα μας φέρει εις το πλούσιο χωράφι που περιμένει τον καλλιεργητή του.

Κυριάκος

3 = 11 = 48

NK

Σήμερα άναφα ένα κερι από στον Άγιο Δημήτριο.

Σήμερα ΠΙΣΤΕΨΕ ΜΕ.

Όταν κτυπούν της καρδιάς οι νότες το μυστικό παθητικό τραγούδι που οδηγεί στους αιθέριους ορίζοντες μιας ανωτερότητας ασυλήπτου ψυχικής αναπλάσεως τρ' άβα άνθρωπε το δρόμο της αιωνιότητας.

Δική σου είναι η ζωή.

Δική σου μ' αυτούς που σ' έταξε η μοίρα συνοδοιπόρους. Η καρδιά μιλά: - ΠΙΣΤΕΨΕ ΜΕ και σώπασε πέννα.

Κυριάκος

1 Νοεμβρίου 1948

NK

Ν ά ο υ σ α)
Β έ ρ ρ ο ι α) 1 Νοεμβρίου
1948.

Κι όμως η σκέψη μου αργοπλανάται στην Θεσσαλονίκη. Μια οπτασία αγγελική κινείται προς στα μάτια μου: κι' είναι σαν θείο όραμα.

Ένα φυλακτό κρατώ σφιχτά στα δάκτυλά μου.

Μια σκέψη έντονη ενώνεται με την δική μου. Και τι παράξενο;

Όσο πιο μακριά πηγαίνω τόσο πιο δυνατή γίνεται, τόσο πιο έντονη, τόσο πιο κοντά στη δική μου στέκει.

Κυριάκος.

Θέλω να πιέσω τον εαυτό μου να πιστέψει πως είναι ευτυχής. Ω Θεέ, Θεέ γιατί μας έκαμες τόσο βασανισμένους. Τόσο πικρά πρέπει να πληρώσει κανείς αυτό που λέγεται ζωή.

Βρήκα για δεν βρήκα το δρόμο μου; Δεν ξέρω. Ξέρω μονάχα πως δεν μπορώ να φανταστώ ότι είναι δυνατόν να γίνει κάτι αντίθετον από εκείνο που πιστεύω.

Άλλωστε ποιος μπορεί να με εμποδίσει να το κάμω.

Ω ναι, καμιά ανθρώπινη δύναμη δεν έχει το δικαίωμα να σπάσει δυο δεσμούς που ενώνουν τόσο δυνατά δυο καρδιές.

Η έννοια της ευτυχίας δεν νομίζω ότι ευρίσκεται ούτε εις τα πλούτη, ούτε εις τίποτε το υλικόν αλλά εις τα πλούτη της καρδιάς.

Και πραγματοποιείται, εις το κύριον μέρος της, όταν ο άνθρωπος δημιουργών τον ιερών της οικογενείας δεσμόν εκλέγει ως παραστάτην της ζωής του ένα πρόσωπον με ψυχικάς αρετάς που του υπόσχονται μιαν ανωτέραν ζωήν.

Η μεγαλύτερα όμως ευτυχία είναι να βλέπεις γύρω σου χαρούμενα πρότυπα που εσύ με την δική σου δυναμικότητα τα έκαμες ευτυχισμένα να σου χαμογελούν και να σε αγαπούν πραγματικά.

Πιστεύω πως δεν απατώμαι, she is είναι μια λεπτή και ευαίσθητη ψυχή. Έζησε με το χάδι και θέλει το χάδι. Είναι αγνή σαν το ολόλευκο χιόνι κι' αθάνα σαν περιστέρακι. Τα μάτια της είναι μαγνήτες δυνατοί που με τραβούν και ενώνουν τες ψυχές μας.

Ω Θεέ μου. Το πιστεύω. Άρχισα να νοιώθω τη ζωή.

Μου είναι απαραίτητο το βλέμμα της.....

Μου δίνει δύναμη και θάρρος και ελπίδα στην πάλη για τη ζωή.

Ω ναι! Δεν σκοτίζεται το λογικό μου και δεν θολώνεται η σκέψη μου.

Θέλω να πιστέψω πως δεν έχω να κάμω με μια συνηθισμένη γυναίκα.

Και της είπα: - "Το μόνο που θέλω από σένα είναι να μην είσαι σαν τις άλλες γυναίκες."

Κυριάκος

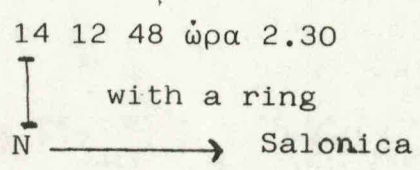
ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΣΥΝΤΡΙΜΙΑ ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΜΑΣ ΟΝΕΙΡΑ
OXI-OXI-OXI - She said

12 - 13 - 14
Δεκεμβρίου 1948

Σέρραι }
Νηγίνα }

Μετά την μάχη του Λευκώνας που σε επικότητα και θρυλικότητα θα μείνει στην ιστορία φέραμε ευλαβικά τα βήματά μας προσκυνηταί του Ελληνικού μεγαλείου.

Κυριάκος.



20 Δεκεμβρίου 1948.

Σήμερα χωρίς να το καταλάβει μου ξεδιάλυνε την μεγαλύτερη αμφιβολία μου.

Το κλάμα της είναι η τρανότερη απόδειξη όταν με ρωτούσε για τις σχέσεις μου με τη Μαίρη τώρα ή αν αισθάνομαι τίποτε γι' αυτήν.

Χθες της είπα πως "όσο σ' αγαπώ δε μ' αγαπάς" και η απάντησή της ήταν.

Ήθελα να 'μωνα εκείνη π' αγαπούσες. Δηλαδή κάποια αμφιβολία είχε μέσα της.

Η γυναικεία ενστικτώδης κατάσταση είναι αληθώς καταπληκτική.

εκδηλώνει την βαθειά αγάπη της με κάτι που θα λεγόταν περίπου πώς είναι ανανδρία το να κλαις. Κρύψε τα τότε μέσα σου για να σε φαρμακώσουν.

Θέλω να κλάψω. Θέλω σε μια απόμερη γωνιά ν' αφήσω την ψυχή μου να ξεσπάσει.

Μακριά από τους ανθρώπους που αγαπώ.

Ω ναι.

Γιατί θέλω να μισώ όλα στον κόσμο. Κι' όμως δεν μου έχει κάμει τίποτε.

Δεν σου λέω γιατί σ' αγαπώ.

Μ' αγαπάτο πιστεύω. Κι' όμως δεν είναι ειλικρινής μαζί μου. Μου αποκρύπτει εκείνο που είναι το βασικότερο για μένα.

1 9 4 9

Κυριάκος

23 Ιανουαρίου 1949

23 " 1926

23

Το κλείσιμο των 23 μου ετών με βρίσκει στο τρίτο έτος της Γεωπονίας.

Η σκέψη γίνεται πιο μεστωμένη και συνειδητοποιούνται αντιλήψεις και ιδέες ενώ η θέληση εμφανίζεται ακλόνητα να παίρνει τη θέση της και να επιβάλλεται χωρίς να το επιδιώκω.

Προσπαθώ να ξεχωρίσω τες αντιλήψεις μου για τη στάση που θα πρέπει να κρατά κανείς απέναντι στο σύνολο και βρίσκω πως όχι μόνο από την ιδεολογική της άποψη αλλά και από αυτή την πραγματική αντίληψη καλώς νοουμένων συμφερόντων πρέπει να ακολουθούμε όλοι το "ο καθένας για τον άλλο και όλοι για το σύνολο".

Ένα μεγάλο μου όνειρο είναι να χαρίσω την ευτυχία σε μια ψυχή....

Σιωπώ γιατί τα λόγια είναι εγκληματικά αν δεν γίνουν πραγματικότητες.

Επίστεψα σε μερικές ηθικές αρχές και έννοώ να τες εφαρμόσω στη ζωή μου.

Γιατί αυτές είναι που θα περισώσουν την αξιοπρέπεια του ατόμου και θα το επιβάλουν εις το σύνολον. Αυτές άλλωστε αποτελούν τον ακρογωνιαίον λίθον της κοινωνίας επάνω εις τον οποίον πρέπει να υψώσωμεν περίλαμπρον το οικοδόμημα της αύριον.

Είναι άγνωστος ο δρόμος που θα εξελιχθεί στο διάβα μας. Για τον καρτερικό διαβάτη της ζωής η υπομονή είναι ο φάρος που θα τον φέρει στο αίσιο τέρμα.

Κυριάκος.

ΜΗ ΖΗΤΑΣ ΝΑ ΣΟΥ ΠΩ
ΤΙΠΟΤΕ ΑΛΛΟ
ΠΙΟ ΒΑΘΥ ΠΙΟ ΑΠΛΟ ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΟ
Σ' ΑΓΑΠΩ

Κυριάκος

7/9/47	Δι' έξοδα ταξιδιού κλπ	500.00
18/9/47	Από κ. Μεταξά	3200.00
28/9/47	Από κ. Αναστασίου Ζωγράφου	300.00
		4.000.00

ΚΧρμάτσης

22/12/1948

Κυριάκος

22/12/48

Ο Πατριάρχης της Σύγχρονης απαισιοδοξίας έλεγε:-
"Όσο γνωρίζεις την γυναίκα τόσο πιο πολύ την μισάς και την περιφρονείς".

τον πίστευα πριν την γνωρίσω.

Κυριάκος
22/1/49

Κ ό ν ι τ σ α)
Κ α ρ δ ί τ σ α)
Ν ά ο υ σ α)
Κ α ρ π ε ν ή σ ι)

23/1/48

Απ' όλες τες γενιές της πατρίδας μας ακούεται ο βρόντος του κανονιού.

Η Ελλάς κινδυνεύει πραγματικά. Χαίρονται οι εχθροί της και αγάλλονται γιατί έτσι προετοιμάζεται το έδαφος για μια απότομη επικράτησή των.

Ζούμε λοιπόν στον 20^ο αιώνα όταν υπάρχουν λαοί που επιβουλεύονται ξένα εδάφη.

Και προχωρούμεν έτσι προς τας οδούς της προόδου;

Πόσον άγριοι είμεθα ακόμη.

12 Φεβρ. 1949

Κ ι λ κ ι ς }
Ε υ κ α ρ π ι α } Μάχη
Φλώρινας
(700 νεκροί
συμμορίται (500 αιχμάλωτοι)

Από καιρό ονειροπολούσα να επισκεφθώ το Κιλκίς για να βρω και τον πατριώτη Μενέλαο Πανταλίδη.

Ιδιαίτερα εντύπωση μας έκανε ο Μακεδονομάχος Μητρ. πολίτης Κιλκίς.

"Όποιος θέλει να πεθάνει δεν πεθαίνει. Κι' αν πεθάνει περνάει στην αθανασία."

Η παρουσία του κ. Χόνδρου προσέδωκεν ιδιαίτεράν αίγλην στην εξόρμησή μας.

Σάββατον
18/2/49.

Άγριος αγώνας για να τα καταφέρουμε να μεταφέρουμε το μάθημα του κ. Νικολάτση στο τρίτο έτος.

Μετά από αγωνίες και φασαρίες τα καταφέραμε.

Τώρα εν όψει των εξετάσεων της τελευταίας περιόδου πρέπει να στρωθούμε γερά στο διάβασμα για να τελειώσουμε τα μαθήματα που μας μένουν από το δεύτερο έτος δηλ. και μετεωρολογία.

Κυριακος
19/2/49.
2 Μαρτίου 49

Σήμερα είχαμε τις εκλογές μας στη ΜΕΕΦ όπου πέτυχαν 7 από τη δική μας παράταξη και 4 από τους άλλους. Εγώ προσωπικά δικαιώθηκα από τη συνέλευση παίρνοντας τους περισσότερους ψήφους. 168

Κυριακος

5/3/49

Στη Λέσχη μας ήθερε ο υπουργός Παιδείας όπου τον προσεφώνησα εκ μέρους της ΜΕΕΦ και του επεδώσαμεν διάφορα αιτήματά μας.

Κυριακος

ΑΠΟΚΡΙΕΣ = 6 Μαρτίου 49

Τα χιόνια στοιβάδες στοιβάδες αυλακώνουν τον ουρανό γενώντας μέσα στη ψυχή ένα αίσθημα αγνότητας ολόλευκης.

Και στα μαλλιά της Παρθένας απαλά στοιβαγμένα λες και θέλουν να εκφράσουν τη δική της αγνότητα.

Μα τα χιόνια ακολουθεί του ανέμου η μάνιτα και της βροχής η λάσπη.

Ανάμεσα στους δυο κόσμους της ανωτερότητας και της κατωτερότητας πάντα βρίσκεται ένα μονοπάτι. Είναι το ίδιο εκείνο που τους ενώνει. Τους ενώνει ίδια κι' απaráλακτη όπως η λάσπη τη βροχή και το χιόνι.

Ανάμεσα στο καλό και στο κακό το μόνο που σου μένει είναι η ικανοποίηση πως έκαμες το καλό. Κι' είναι ακόμη μεγαλύτερη αν το καλό σου το πληρώσουν με κακό.

Ο άνθρωπος πρέπει νάνε ανώτερος. Έστω κι' αν φαίνεται έτσι βλάκας. Έστω κι' αν έτσι πονάει, έστω κι' αν πιέζει τον εαυτό του να αντιμετωπίσει έτσι τα δικά του ένστιχτα.

Αχ! Είναι άραγε όλα τα πιο πάνω μια συναίσθηση κατωτερότητας που θέλει έτσι να ικανοποιηθεί. Αν όχι γιατί να πιέζω τόσο πολύ τον εαυτό μου να τα πιστέψει. Ας είναι.

Όταν σου ποτίζουν ένα πικρό ποτήρι πρέπει νάχεις το θάρρος να το κενώσεις ως τον πάτο. Ακόμη πιο πολύ πρέπει να υπομένεις όταν σου το προσφέρει ένα πρόσωπο τόσο αγαπητό.

(Σαν σήμερα πριν 1 χρόνο συνελήφθη ο Δρουσιώτης)

Γιόρτασα τις αποκριές μακριά απ' τους δικούς μου για μια ακόμη φορά.

Μια απέραντη συγκίνηση γέννησαν μέσα μου οι χιονοστοιβάδες που μου θύμισαν τα ωραία εκείνα αθά παιδικά χρόνια.

Αχ μάνα, μάνα.

Κυριάκος
6 Μαρτίου 49
Απόκριες

Λέξη κακή μην αφήσεις να προφέρουν τα χείλη σου ώ άνθρωπε και σκέψη μικρή ας μη θεμελιωθεί μέσα σου, Δεν ζούνε οι ανθρώπινες ψυχές χωρίς τα σύμβολα και δεν μεγαλουργούν χωρίς την πίστη στην ανθρώπινη τη δύναμη.

Να ποια πρέπει νάναι η μεγάλη προσευχή μας.

6/3/49

Πιστεύω στην ανθρώπινη τη δύναμη που μου δίδει θάρρος κι ελπίδα και πεποίθηση.

Πιστεύω στον εαυτό μου που σαν νικά τα δικά του ένστιχτα οπλίζεται μ' αυτοπεποίθηση στον αγώνα για τους άλλους και τον εαυτό του. Πιστεύω στην πίστη μου για την επίτυχία.

Ὡ ΠΙΣΤΗ ὡ υπέροχη δύναμη ακατάλυτη και παντοδύναμη συ που
 κρύβεσαι μέσα μου κι' είσαι δικιά μου.
 Δίνε μου υπομονή γρανιτένια για ν' αντέχω, δύναμη κινητήρια
 για να ενεργώ, θέληση πανκυρίαρχη για να ΝΙΚΩ.
 Δείχνε μου το δρόμο προς την τιμιότητα έτσι που νάχω το
 θάρρος ν' αντικρύζω χωρίς φόβο ή ντροπή κανένα.

Κυριάκος
 Ιανουάριος 46
Copywrite

Μόνον όταν το συμφέρον το ατομικόν σταματήσει να κινεί το
 λογισμό μας σε κάθε μας πράξη, μόνο όταν ο καθένας εργάζεται
 για το σύνολο και τον εαυτό του μόνο τότε η ανθρωπότης μπορεί
 να βρει το δρόμο της.

KM

9/3/49
 Famagusta

Κ Ὑ π ρ ο ς

I learned the engagement of my nephew John to Elli.

That happened, as it seems a little days after the one of her
 friend to Nicos.

Thus the opportunity was lost for ever.

Kyriakos

Σ' αγαπώ

αγνά...

Κυριάκος

"Σ' αγαπώ πιο πολύ
 από κάθε τι στον κόσμο"
 Πάντα δική σου
 "Νίνα"

Κυριάκος
 9/3/49.

Όταν απ' το βαρύ αγκομαχητό σωριάζεσαι σαν λαβωμένο αγρίμι της πάλης.....

Όταν μια δύναμη μαγική ασύληπτη σε τραβάει σαν μαγνήτης δυνατός εκεί που η φύση εναρμονίζει με την ανωτερότητα της πλάσης της.....

Όταν νεράιδες και μάγισσες σμίγουν το τραγούδι τους με το μουρμούρισμα του νερού που αργοκυλά στην θάλασσα πούχει την απεραντοσύνη την μεγάλη.

.....

Ελάτε σεις αηδόνια και μαζί με τις νεράιδες και τις μάγισσες μεσ' την σεληνοφώτιστη αυγή τραγουδίστε κάτω απ' το αργυρό το φως του φεγγαριού που το λαμπρύνουν τα μπιγλιμπιδένια τάστρα.

* την μέρα ακολουθεί η νύκτα, το φως το σκοτάδι και τη ζωή ο θάνατος: μα την αυγή πάντα η μέρα.....

15/3/49

Νίκος Παπαδόπουλος Ανθυπολοχαγός Ελληνικού Στρατού Κυριάκος το τραγούδι το τραγούδι μιας αυγής που γλυκοχαράσσει 30/3/49 Κυριάκος 15/3/49

Η ανωτερότητα βρίσκεται στην απλότητα που πηγάζει από την ευγενικότητα της ψυχής. Είναι η ίδια η αρμονικότητα, που κλίνεται από ένστιχτο κι οδηγεί στην πραγματικότητα. Στους ρυθμούς της θα σύρουμε αναγκαστικά τα βήματά μας.

Κυριάκος

Κάποτε το ένστιχτο κινεί τις πράξεις μας. Είναι ρυθμιστικές και καθοδηγητές των. Και το άτομο είναι τότε ανεύθυνο.

Η μητέρα θέλει να σκοτώσει εκείνον που θέλει να της αφαιρέσει το παιδί της.

Και τον πυροβολεί.....

Μα η δικαιοσύνη δεν μπορεί να κρυφτεί. Πάντα θα λάμψει.

Μισώ: Πρώτη φορά καταλαβαίνω τι είναι μίσος. Μισώ κάτι χωρίς να μου έχει κάνει τίποτα. Ω Θεέ μου συγχώρεσέ με. Γιατί να νοιώθω τέτοιο μίσος γιαυτό;

Μου έρχεται να κλάψω όταν το ακούω.

Μου φαίνεται πως γκρεμνίζονται όλα μου τα όνειρα και ότι αιτία είναι αυτό.

Δεν ξέρω γιατί δεν μπορώ να επιβληθώ στον εαυτό μου.

Ίσως να είμαι κακιά μα το μισώ, το μισώ πολύ.

Αν ήμουνα Θεός.....

12/4/49

NK 11+45'

Είναι μερικές φορές που καταλαμβάνομαι από μίαν μελαγχολίαν έντονον. Από το νου μου περνούν χίλιες δυο σκέψεις αισιόδοξες ή απαισιόδοξες.

Πλάθω όνειρα και γκρεμνίζω κόσμους. Πλάθω μια δική μου έννοια της ηθικής και προσπαθώ έτσι να δικαιολογήσω τον εαυτό μου για τις πράξεις μου. Στο βάθος μου επιβάλλεται η ειλικρίνεια. Αναγκάζομαι να παραδεχτώ για ορθό εκείνο που επικρατεί αδιάφορο αν προσωπικά το καταδικάζω.

Κάποτε κυριαρχούν μέσα μου ολότελα οι αντιλήψεις κι' οι ιδέες που είχα στην παιδική μου ηλικία. Και παλεύω με τον εαυτό μου άγρια χωρίς αιτία. Κάποτε τον μισώ άλλοτε τον αγαπώ.

19/4/49.

19/4/49

Μ' έμαθες ν' αναστενάζω.

Το βλέμμα σφάζει σαν δίκοπο μαχαίρι, ο αναστεναγμός τραντάζει σαν ένα άγριο ηφαιστειο που από τα έγκατα μιας ψυχής στέλνει καυτερή τη λάβα που λαβώνει και λιώνει και την πιο σιδερένια καρδιά και την κάμνει να σπαρταράει τρομακτικά σ' ένα παρά-δερμα αγωνίας σαδιστικής απαΐσιας.

Κάνει φλογερά τη ματιά κάτω από τες τούφες των μαλλιών που σαν στεφάνι στολίζουν ένα πρόσωπο τόσο αγαπητό σε μένα.

Και η φωτιά καίει τα σωθικά μου κάμνοντας την ψυχή να τραντάζεται τρομακτικά ενώ η σκέψη προσπαθεί να συλλάβει την πραγματικότητα.

20/5/49

Είναι τώρα μέρες να πιάσω το ημερολόγιό μου.

Κύλησε το πάσχα που το περάσαμε στην Έδεσσα Αρδέα (μάχη Πιπεριών) Σκύδρα και σήμερα πέρασε κι' η τρομερή αγωνία της Οργανικής Χημείας που τόσο μας βασάνισε κ' ένας βραχνάς έχει φύγει από το στήθος και τώρα, μπορούμε ν' ανασάνουμε ελεύθερα.

Αλδεΐδες, γονατιδίνες, γλακτικά οξέα και αρωματικά πυρινο-καρβονικά.....

Σήμερα πήγα με την Νίνα στον αποχαιρετιστήριο χορό των στρατευομένων φοιτητών και ξεσκάσαμε λιγάκι.

Νυν εξετάσεις Τρίτου Έτους; Αύριο θα γράψω στην θεία μου ένα γράμμα για τη γιορτή της.

Κυριάκος.

25/5/49

Άκου βαρεία που ηχολογούν τα βήματα μεσ' το πλακόστρωτο. Σαν ραγισμένης μιας καρδιάς τους κτύπους μοιάζουν να μετράνε. Βαρεία είν' η νύκτα και θλιμμένα ψιχαλίζει. Λες .. και θέλει να κλάψει.

Γιατί έτσι ξαφνικά η βροχή μιας λιόχαρης μέρας τη χαρμόσυνη να τη σβύνει άδοξα.
Γιατί την αντηλιά να σβύνει το σκοτάδι..

Όταν ταξιδιάρικο το πουλί ανοίγει τα φτερά του για το μεγάλο το ταξίδι δεν λογαριάζει ωκεανούς και θάλασσες και χρόνους και αποστάσεις.

Σκέφτεται μονάχα το σκοπό και τον προορισμό του. Κι' αν είναι άγιος αυτός τι θα το εμποδίσει και τι το δρόμο του θα κόψει; Ποια δύναμη θα του αντισταθεί;

Κυριάκος

Έτσι αρχίζει πάντοτε κάθε μεγάλη αγάπη.....
Πάντοτε όμως τελειώνει με δάκρυα,
Δεν ξέρω αν έπρεπε να το πω μα με βασάνιζε τόσο καιρό.
Θέλω να κλάψω, να κλάψω πολύ γιατί φοβάμαι τον "ΕΓΩΙΣΜΟ ΤΟΥ"
που είναι ο μεγαλύτερος εχθρός για μένα.

Ω Θεέ μου ας μη σκεφθεί ποτέ ότι σκέπτομαι εγώ. Θέλω να πιστέψω ότι είμαι ευτυχισμένος. Βρήκα την ευτυχία.
Άραγε δεν θα χάσω ποτέ αυτό που είναι το πιο αγαπητό για μένα στο κόσμο; "Ας ήταν αλήθεια".
Σταματάει το μυαλό μου. Μα η σκέψη πλανιέται σε κόσμους μακρινούς με ότι πιο αγαπητό μπορεί να πάρει μαζί της.....
"Χωρίς εσένα το μυαλό μου αργεί".

29-5-42

K.M

"ΤΟ ΥΠΑΡΧΕΙΝ ΕΣΤΙ ΑΓΩΝΙΖΕΣΘΑΙ. ΤΟ ΖΕΙΝ ΕΣΤΙ ΝΙΚΑΝ" λέγει ο Γάλλος ιατρός.
Είναι ένας σκληρός νόμος που αντικατοπτρίζει την τεράστια πάλη για τη ζωή και τη νίκη. ΠΑΛΗ ασυλλήπτου εκτάσεως εις σκληρότητα ανταγωνισμού και αγριότητα επικρατήσεως. Και γιγαντώνεται οδηγούμενη από το ισχυρότερον ίσως των ενστίχτων, από το ένστικτο που υπάρχει σε κάθε είδους εκδήλωση ζωής, και σ' αυτή ακόμη την ανόργανη, από το ένστιχτο της αυτοσυντηρήσεως.

Κάθε προσπάθεια παραμερισμού του αποβαίνει μάλλον μοιραία και καταλήγει αναμφισβητήτως εις μίαν παταγώδη ήτταν.
Κυριάκος.

Κυριάκος

24/6/49

Ώρα 3.10

Περάσαμε τον Ισθμό της Κορίνθου.

ΠΑΤΡΑΙ

ΠΑΤΡΑΙ

Ήταν μοιραίο φαίνεται να γράφω ξανά στο ημερολόγιό μου ύστερα από μια από τις πιο συγκλονιστικές περιόδους της ζωής μου στις Πάτρας.

Το άτυχο εκείνο γεγονός που τόσο μου κόστισε ακόμη ανήκει στο παρελθόν.

Στα χέρια μου είναι να συναισθανθώ έστω και αργά τις υποχρεώσεις μου και να επανορθώσω τα σφάλματά μου. Ποτέ δεν είναι αργά.

Πάντως ο χρόνος κυλάει ανεπιτρεπεί και οφείλομεν να τον εκμεταλλευόμεθα.

Άφισα την Θεσσαλονίκη στις 19/6/49 και με το Αδρία φθάσαμε στον Πειραιά. Χθες κατευώδωσα τους λεβέντες και σήμερα 24/6/49 έφθασα εις την ωραία πόλιν του Αγίου Ανδρέου. ✓

Αι Πάτραι είναι μια ωραιότατη πόλη με φυσικές εμπειρίες. Την αγκαλιάζει σφιχτά η θάλασσα που γλυκοφιλεί χαρωπά τις καταπράσινες ακτές της, αυτές που με τον πλούτο της αποτελούν μια από τις ζωντανότερες παραγωγικές εκτάσεις της χώρας μας. Αντίκρυ μας απλώνονται τα περήφανα κορφοβούνια της Ρούμελης που κρύβουν το ηρωικό Μεσολόγγι ενώ πιο πέρα σαν διαμάντια στολίζουν την ακτή τα νησιά του Ιονίου. Εδώ η Ναύπακτος (Ανατολικά).

Η Πάτρα έχει κι' αυτή την ιστορία της.

Εδώ ο Παλαιών Πατρών Γερμανός ύψωσε την σημαία της επανάστασης και όρκισε τους μαχητάς.

Εδώ συνεισέφερε την εκατόμβην της εις τους θρησκευτικούς αγώνες και ο Άγιος Ανδρέας κατέχει την πρώτην θέσιν.

Στην κορφή υψώνεται περήφانو το Βενετσιάνικο κάστρο της που δεσπόζει σ' ολόκληρη την περιοχή.

Εδώ είναι και το σπίτι που γεννήθηκε ο Παλαμάς για να τραγουδήσει με τον ξεχωριστό λυρισμό του και τη βαθειά του πνοή τα ιδανικά της Ελλάδας.

Σαν ένα λουλούδι που ανθίζει στο περιγιάλι μοιάζει η πόλη των Πατρών.

Και την αγκαλιάζουν προστατευτικά τα βουνά της Ρούμελης και της Πελοποννήσου που κάμνουν το λιμάνι της φυσικό κι' ικανό να την κάμει μια καλή εμπορική πόλη.

25/6/49.

Στην Γεωργική Σχολή Πατρών.

Τα κτίρια χάσκουν αδειανά λες και κάτι περιμένουν.
Μοιάζουμε ναυάγιο που πλανιέται χωρίς πλήρωμα.

Είναι η φωλιά που βέβηλο χέρι της αφαίρεσε τα παιδιά της.

Η χαρούμενη ανατολή τη βρίσκει σαν κυψέλη χωρίς τες εργατικές της μέλισσες και το ηλιόγερμα την ατενίζει από μακριά λες και την λυπάται και θέλει να σκορπίσει παντού την μαυρίλα που την σκεπάζει.

Το μικρό προσωπικό προσπαθεί με όλα τα μέσα του να της χαρίσει λίγη από την προπολεμική της αίγλη.

In the Hotel of
England.

3/11/48 Νίνα) soldier
3/11/48 Νίτσα)

Μια τόσο περίφημη σύμπτωση και μάλιστα με ονόματα που λίγο να ήσαν όμοια είναι από τες σπάνιες.

Αν και δεν είναι τίποτε το σπουδαίο εν τούτοις ας το θυμάμαι.

Κυριάκος

24 St. Korinthou
49

27 Ιουνίου 1949.

61-304)
136-229) ΝΙ.Ν...Α
191-174)

Corylus Sative (It was so romantic and the nature so
(moving that.....)

Το ηλιόγερμα στην Γιάτρα είναι κάτι το μαγευτικό.
Γιατί όμως ο ήλιος δύει πριν ανατείλει. Λες και είναι τόσο κακός γιατί θέλει να στερήσει το φως απ' τα μάτια που το αντικρίζουν πριν αυτά το δουν, πριν το χαρούν.

Ω Θεέ μου. Γιατί λοιπόν έπλασες τόσο κακούς τους ανθρώπους, τόσο μικρούς, τόσο ανόητους.

Γιατί δεν τους αφήνεις να στεριώσουν τα όνειρα που πλάθουν για τη ζωή παρά διαρκώς τους παρεμβάλλεις εμπόδια.

Μήπως για να τους δοκιμάσεις.

N I - - A.

Που νάσαι απόψε;

NίΝα

Γαλαξειίδι... Λιδωρίσκι

Κυριάκος

Αλήθεια που)
Είσαι ω λουλούδι)
που μαραϊνεται)
με την αυγούλα)
κι' ας το στολίζει)
η δρόσος;)

Τρίτη is a bad day.

Μέσα Σεπτεμβρίου

Εισαγωγή.

Ώρα καλή εκεί που πας
μια κι' έπαφες να μ' αγαπάς
ας χωρίσουμε σαν φίλοι
στο στερνό αυτό μας δείλι.

Ίσως δεν έχει αυτό σκοπό
ας είναι όμως θα στο πω
κει που θάσαι θα θυμάσαι
το τραγούδι μου αυτό.

Refrain

Όσο ζω θα σε λατρεύω
τη μορφή σου θα γυρεύω
στη θλιμένη μου ζωή
θα προσμένω για να ρθεις.

Και αν τα νιάτα μας περάσουν
και τα χρόνια μας γεράσουν
η θλιμμένη σου μορφή
όπως πάντα θε να ζει.

Εάν κάποτε θελήσεις
να γυρίσεις μη διστάσεις
έλα πίσω και μια αγκάλη

θα προσμένει να σε σφίξει απαλά.

Νίτσα

το τζιτζίκι συνεχίζει το τόσο μονότονο τραγούδι του.
Κι' όμως τούνε τόσο απαραίτητο.

Μια πολύχρωμη πεταλουδίτσα με φανταχτερά φτερά φεύγει
για να χαρεί αλλού τη πλάση.
Λες και φοβάται μην της χαλάσω τα φτερά. Αν μπορούσα θα
τόκανα. Γιατί μ' αυτά θα πετάξει.

Started hating women.

Αχ Νινούλα!

Σήμερα σουστείλα το πιο φαρμακερό βόλι με τον πιο
άνανδρο τρόπο.
Κι' όμως εσύ δεν το ξέρεις.

3/11/49

Κυριάκος
29/6/49

Νικόλαος Πετρούλιας ή Τζίμας
Στρ. Κ.Ε.ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ. Σ.Τ.Γ. 925.
3-7-49. εις Γεωργικήν Σχολήν Παιρών.

Ο Νίκος ο Χοντρός
Κοιμήσι και φαί.

ΚΜ
3/7/49.

3/11/48) Δυο τρομερές συμπτώσεις.
6/7/49)

— Η δεύτερη όμως δεν ήταν τυχαία.

Δυο γράμματα και δυο φωτογραφίες. Και δυο ανθάκια.

Οποία όμως διαφορά ανάμεσα σ' αυτά.

Είναι τόσο αγνό το ερωτηματικό της αμφιβολίας.....

Γιαυτό κι' ένα γράμμα μονάχα απαντιέται.

ΜΚ

Κυριάκος

Κι' από εκεί πάνω η ξηρά ομορφιά, η απεριγραπτή σου μιλάει στην ψυχή και σε ανυψώνει σε πνευματικούς ορίζοντες δυνατής μυστικότητας.

Μου μίλησε στην ψυχή το θειάκη όσο κανένα άλλο μέρος. Το γιατί δεν μπόρεσα ακόμη να το καλοκαταλάβω. Ίσως η αίγλη του, η Ομηρική ίσως η ρομαντικότητά του, ίσως η μυστικοπάθειά του ίσως.....

βαθύ

Τ' αγκαλιάζει από παντού στοργικά το Νίον λες και θέλει να μην το αποχωριστεί ποτέ.

Από μακριά νομίζεις πως είναι κτισμένο μέσα στην θάλασσα.

Κι' είναι στ' αληθινά με τα κομψά του σπιτάκια που έχουν κάτι το πλούσιο και κάτι το φτωχό.

Τες τελευταίες φεγγαρόλουστες νύχτες ήταν μαγεία να κοιτάζει κανείς τον αντικατοπτρισμό του μέσα στην γαλήνια θάλασσα.

Στες 27/7/49

στο Περαχώρι.

31/7/49

Λεύκη-Σταυρός-Κάλαμος.

Στο Κάλαμο θαυμάζει κανείς το μαγικό τοπίο. Εδώ η μοναδική πηγή με τα διαρκώς τρεχούμενα νερά της.

Φέρει και σήμερα το όνομα "πηγή Αρεθούσης και φαίνεται πως είναι η από του Ομήρου περιγραφομένης ευρισκομένη κάτωθεν του όρους.

Η ψυχή στέκει αληθινά σε έκσταση ασυλλήπτου εντάσεως. Ταξιδεύει σε άγνωστους κόσμους.....ονειροπολεί μεγαλεία, δοξασμένων εποχών στην ιστορία.

Η φύση επιτείνει την ένταση και το παθητικό τραγούδι που άκουσα για πρώτη φορά για την Θεσσαλονίκη "Αν ήμουνα θεός" μου θυμίζει κόσμους.....

Στις 3/8/49 με την παρέα που είναι πολύ ευχάριστη επισκεπτώμεθα το περίφημο σπήλαιο των Νυμφών.

Χαρακτηριστικές είναι οι δυο οπές του, η μια των θνητών και η των αθανάτων που ανταποκρίνονται στην Ομηρική περιγραφή. Μέσα εντυπωσιακοί οι στάλακτιτες.

Ισχυρίζονται ότι υπάρχουν 12 πατώματα (πράγμα όχι απίθανον) αλλά η αταρτίβαση είναι αρκετά δύσκολη και δυνατή μετά δυσκολίας μέχρι του τρίτου.

Εμείς κατεβήκαμε στο δεύτερο και κάμαμε και τες ανακαλύψεις μας (κοκκαλάκια κ.λ.π.) αλλά λίγο έλειψε να την πληρώσω ακριβά με τον καπνό που έγινε από τα ξύλα που άναφαν οι λεβέντες για να δουν τους σταλακτίτες. Είδαν όμως την τύφλα τους. Το κορίτσι ανησύχησε...

7/8/49

Μας βρίσκει στην Μονή Καθαρήν μετά από μια πεζοπορία 3 1/2 ωρών. Αξέχαστος ο Γιώργος που τάβαλε με μένα όταν ακολουθήσαμε ένα γιδομονόπατο...

Η θέα από πάνω είναι μαγευτική. Από το υψόμετρο των 730 μ. όπου ανεβήκαμε (το ψηλότερο βουνό της Ιθάκης) στο Νίουρον είδαμε ν' απλώνεται στα πόδια μας κάτω το Βαθύ, η Σάμη, η Λευκάς και τα περήφανα βουνά της Αιτολοακαρνανίας. Το θέαμα ήταν ασύγκριτο πάνω από το καμπαναριό του οποίου η φωνή έφθασε ως το Βαθύ στις 11 η ώρα ----

Αξέχαστος θα μας μείνει ο Ηγούμενος με το ξεχελεσουδίκό του, την υπόθεση του Γιώργου και την μπανιέρα.....

Αργά το βράδυ της Κυριακής κατεβήκαμε ύστερα από 2 ωρών πεζοπορία.

Περάσαμε το μοναδικό Κυριακάτικο απόγευμα στο Βαθύ και η συνέχεια τα μεσάνυχτα με την ξεχωριστή εκείνη ρομαντικότητα.. αντίκρυ στο Λαζαρέτο (Nionio Kirydom)

x x

Αληθινά ρομαντική βραδιά.

Ο κατάλογος συνεπληρώθει.

Κοιμηθήκαμε αργά αφού χαρήκαμε την ασύγκριτη φεγγαράδα.

10/8/49.

Οι μέρες πλησιάζουν που θα εγκαταλείψομεν το ωραίο Θειάκη.

Με τον Κώστα (μέλλοντα πλοίαρχο) πηγαίνουμε για βαρκάδα με την βενζινάκατο, αλλά γινόμεθα Μανώληδες κατά την τυπικήν έκφρασιν και αφού η βάρκα έκαμε νερά και μπατάρησε ο μέλλον πλοίαρχος δίδει την μελοδραματικήν διαταγήν.

"Ο λ ο ι στην θάλασσαν"

Και ο λαός ... χειροκροτεί.

Και αμφοτεροι και οι επτά εκ του κατά Νιόνιον ευρέθημεν ναυαγοί. Πλάκα είχε ο νεοελθών Βασίλης που έπεσε με την γραβάτα.

Ας είναι καλά ο Αργύρης που έτρεξε και μας γλύτωσε.

11/8/49

Είναι η τελευταία μου μέρα στο Θειάκη.
Αργά στις 5.30 το Πίνδος μας φέρνει στην Πάτρα.

Οι λίγες μέρες που έζησα εδώ μ' έκαναν ν' αγαπήσω
πιο πολύ την Πατρίδα του Οδυσσέα. Αλήθεια θα μου μείνει
αλησμόνητο το μικρό, το άγονο μα ελκυστικό, όμορφο Θειάκη.

Είναι ένα κομμάτι της πατρίδας μας που είναι ολόκληρο
μια εικόνα δική της.

Νίκος Ραφτόπουλος)	
Ντίνος Δρακάτος)	
Αργύρης)	
Σπυρογιάννης)	
Ο Ναύαρος Sir John Ντηλ)		
Ζαχαρένια Σταμελάτου)	Some of my friends there.
Ευελίν) Λιαρομάτη)	
Εύη) Παντανάσης 59)	
<u>Πάτραι.</u>)	
Ανδρονίκη Ζαβερδινού)	
Γιώργος Πηλαδινός.)	

12/8/49. Again at Patras

14-17 Αυγούστου 1949
Εις Αίγιον.

Μείναμε εκεί 3 μέρες με το Γιώργο Παπαϊωάννου.
Το Αίγιον είναι αρκετά καλή εμπορική πόλις.
Έχει και καλά εργοστάσια, ιδίως κονσερβοποιίας.
Κάμνει καλές εξαγωγές σταφίδος και σταφυλιών επιτραπεζίων.

(Στις 19 είχαμε κακοκαιρία που κατέστρεψε την σταφίδα στα
(αλώνια της περιοχής Αχαΐας και Ηλείας.

21/8/49.

KM

Μια θαυμασία ορειβατική εκδρομή στον Παναχαϊκό σε υψόμετρο
1500 μ. που κράτησε 12 ώρες συνεχούς πορείας.

Η θαυμασία μυρωδιά του ελάτου και η ευωδία του θυμαριού έδιδαν
πτερά στα πόδια και στην ψυχή που δεν χορταίνει να ζει με την
ομορφιά της φύσης και την μεγαλοπρέπεια του βουνού.

Κυριάκος.

Πάτραι (Εξέδρα) 1/9/49.

Άκουσε ένα όνειρο, άγνωστη ψυχή.

Ήτανε νύχτα σκοτεινή. Η μαυρίλα αγκάλιαζε τη φύση κι

Έπνιγε και τη δική μου ψυχή.

Ξαφνικά ένα άστρο λαμπερό φώτισε την πλάση.
Ήταν δυνατό το φως του μα σύντομο πολύ. Γιαυτό ίσως η θύμησή
του μου είναι τόσο νοσταλγική.

Στο ανέσπερό του φως αναγάλιασε η φύση χαρωπή και χάθηκε
το σκοτάδι, κι' έσβυσε η μαυρίλα κι' ακούστηκαν τραγούδια νοσταλ-
γικά παθητικά που δεν έβγαιναν από στόμα ανθρώπινο αλλά από
μιας νεράιδας τ' αγγελικό κορμί. Όχι δεν ήταν νεράιδα, ήταν
θεά στην ομορφιά κι' αγγέλισσα στην όψη. Κι' ήταν τα τραγού-
δια της μάγια αληθινά. Η ματιά της φωτιά λες κι' ήταν πύρινη.
Έκαιγε μέσα μου σαν λάβα από ηφαίστειο καφτερό βγαλμένη.

Αληθινό ηφαίστειο η ψυχή.

Κι' άπειρα τα αναβράσματα της.

Έτσι λοιπόν πέρασε από το νου μου σαν αερικό η
βασίλισσα.

Έλαμψε για μια στιγμή με τ' ανέσπερο το φως κι' έφυγε
για να την βυθίσει σ' ένα πιο βαθύ σκοτάδι.

Η αυγή άρχισε να σιγοχαράζει. Τα πουλιά τραγουδούσαν
μέσα στα πυκνοκλώνια. Παντού χαρά ζωή.

Μια ψυχή όμως βρίσκεται ακόμη στο σκοτάδι.

Κλείει τα μάτια και ζει μ' ένα αληθινό φευγαλέο όνειρο
που της χάρισε μια άγνωστη ψυχή.

Μια ψυχή που δεν τ' άκουσε.
τ' όνειρο το μεγάλο πούταν όνειρο.

Πάτραι _____ 1/9/49

Άγγιξες καμιά φορά τη
χαρωπή πεταλουδίτσα;
Μη δοκιμάσεις γιατί θα
της χαλάσεις τα φτερά.

Άγγιξες καμιά φορά τη
δρόσο που τα λουλουδάκια ραίνει;
Μη δοκιμάσεις γιατί θα
τη σκορπίσεις σε νερό.

Άγγιξες καμιά φορά το
μαργαριτάρι στη λαμπερή φωτιά;
Μη δοκιμάσεις γιατί
θα δεις πως είναι κάρβουνο.

Άγγιξες καμιά φορά τα
μεγάλα μυστήρια της ζωής
Μη δοκιμάσεις γιατί
θα δεις πως είναι πλάνα.

Κάτι παρόμοιο είναι η αγάπη:-

Μια πεταλούδα που πετά χαρωπά από άνθος σε άνθος.

Μια δρόσος που χρυσίζει με την αυγή τα χορτάρια,

Ένα μαργαριτάρι που λαμπρύνει τις φυχές.

Δυο χείλη που λαχταράν το ένα τ' άλλο.

Μη δοκιμάσεις να τα ενώσεις εκτός αν θέλεις να τα νεκρώσεις.

1/9/49 Γεωργική Σχολή Πατρών.

Κυριάκος

General Horticulture
Thomas Galbert.

Dreams which for a night only
Dreams which stay a night
always before come the day
the flowers which you have in your
heart: yes: which you have in your heart.

Oh! That dream can be never true.

2/10/49.

Kyriakos

4-9-49.

Ένας χρόνος που λείπω μακριά από την Κύπρο.

Σαν πέρυσι τέτοια μέρα άφισα τα γαλάζια της νερά για την
όμορφη πατρίδα μας.

Σαν σήμερα από μια ζωντανή γωνιά της, που τη γλυκοφιλάει
κι' αυτή το χαρωπό κύμα και την κοιμίζει τ' αμπέλι και την ευω-
διάζει η μυρωδιά του πορτοκαλιού άφισα τη σκέψη νοσταλγικά να
πετάζει σε γνώριμους τόπους σε αγαπητά πρόσωπα.....
σε κορφοβούνια.....
σε λαγκαδιές.....

Κυριάκος

B.E.S.O.

Ελαιοτριβείου

Κατεργασία πυρήνων
προς παραγωγήν ελαίων

Κατεργασία ελαίων προς
σαπονοποιΐαν.

Χαρούπια

Να μια θαυμασία
βιομηχανία αποδοτικότητας
όπου τίποτα δεν πετάς.

Ακόμη και τα θρύμματα των ελαίων χρησιμεύουν για καύσιν
και οι στάχτες για λίπασμα.

- (Πάτραι 14/9/49
- (Λουτράκι 15/9/49
- (Περαιείς 17/9/49
- (Θεσσαλονίκη 18/9/49.

ΛΟΥΤΡΑΚΙ

Ξενοδοχείον ΒΑΣΙΛΙΚΑ

15/9/49.

Με το πρωινό ηλιοχάραμα βρίσκομαι στην ωραία λουτρόπολη
της Ελλάδας που κτισμένη σε μια θαυμάσια τοποθεσία του
Κορινθιακού κόλπου αντικρύζει περήφανα την Κόρινθο (όπου
το Αργοκορίνθιον όρος με τον Ναό του Απόλλωνος και την
Λαΐδα) ενώ στο μέσον των βρίσκεται ο Ισθμός.

Είχα την ευτυχίαν να συναντήσω εδώ τους σ. Ιωάννου
και ο κ. Ιωάννου με κατετόπισε σε πολλά ζητήματα. Έχουμε
όμως να πούμε πιο πολλά.

Επιμένει στην ίδρυση Γαλακτοκομικής εκμετάλλευσης της
χαρτοποιΐας που θα είναι αποδοτικότετη ενώ και εν μέρει
δικαίως πιστεύει ότι επεξεργασία των ελαιοπυρήνων για
σαπούνια δεν θα είναι αποδοτική. Για ελαιοτριβείο δεν
κατελήξαμε.

Γαλακτοκομεία

Κυριάκος

Λουτράκι

16/9/49

Χαρτοποιΐα

8/10/49

ΟΡΓΑΝΙΚΗ ΧΗΜΕΙΑ

Πήρα ένα 7ράκι

κΧρμάτσης

12.10.49

Τρία χρόνια

3.11.49

Ένας χρόνος

Γαλάτιστα)

) 7 Δεκεμβρίου 1949

Βάβδος)

Χαλκιδική

Το τέρας έχει συντριβεί

Η Ελλάς (ανασυγκροτείται)

πετιέται μέσ' από τα ερείπια πιο μεγάλη και μέσα από την καταστροφή πιο ένδοξη.

29.12.1959.

Αμφιθέατρον Πανεπιστημίου.

υψώσαμε τη φωνή μας σε διαμαρτυρία για την άτιμη κατακράτηση 28.000 Ελληνοπαίδων από τους Σλαύους.

Πόσο θα ντρέπεται η ανθρωπότης γιατί επιτρέπει ένα τέτοιο έγκλημα.

Αλλά τάχα έγκλημα δεν είναι και η κατακράτηση σκλάβων της Κύπρου παρά τη θέληση του λαού της.

1.1.1950.

3/1/50.

I must change my ways of behave.
That's all.

Kyriakos.

12/1/50.

Συγκέντρωση στο Αμφιθέατρο για την Κύπρο παρουσία του Πρυτάνεως (Πόντου) του Θεοφιλεστάτου και πολλών φοιτητών Β. Ελλάδος.

1/2/50

Η τρίμηνος Πρακτική μας εξάσκησις ετελείωσε με την ανάγνωση της εκθέσεώς μας που ήτο αρκετά επιτυχής.

21-22-23

ΜΑΡΤΙΟΥ

1950

1-15 Ιουνίου

Έναρξη εξετάσεως 1949-50.

Κυριακή 4 Ιουνίου 1950.

Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ επεφύλαξε σήμερον μίαν αφάνταστον υποδοχήν εις την ΚΥΠΡΙΑΚΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΠΡΕΣΒΕΙΑΝ ήτις αγωνίζεται ερωμένως και εν μέσω απογοητεύσεων εις αυτήν ταύτην την Ελληνικήν πρωτεύουσαν διά την ευόδωσιν των ιερών σκοπών της.

Δυστυχώς από τον Ελληνικόν ορίζοντα εκλείπει ο νεφελογεγέρτης νους ενός Βενιζέλου και οι Έλληνες πολιτικοί πιστεύοντες εις τα τόσα επισυμπερούσαντα κακά επί της Ελλάδος μας μύθον της Αγγλο-Ελληνικής φιλίας δεν τολμούν να θέσουν σθεναρώς το ζήτημα.

Ως αληθής επαγγελία δύναται να χαρακτηρισθεί η σύντομος συνομιλία με τον γηραιόν πολιτευτήν μας Ν. Λανίτην.

Εις ερώτησιν μου εάν το ζήτημα προκύπτει εις δυσχερείας απήντησε καταφατικώς και όταν εν συνεχεία του είπον ότι εάν δεν λυθεί τώρα το ζήτημα ειρηνικά πρέπει να επιδιώξωμεν την λύσιν του με άλλα μέσα μου απήντησε.

"Αφίνω το στόμα μου κλειστόν διά να μαντεύσετε με όλην σας την δύναμιν την έννοιαν της σιωπής μου, που ομιλεί δυνατώτερα και ευστοχώτερα από οιονδήποτε λόγον".

Κυριάκος
Θεσσαλονίκη.

4/6/50

Θα έρθει κάποτε
η ώρα της δράσεως.

Τίποτε δεν κερδίζεται χωρίς θυσίες και η ελευθερία χωρίς αίμα.

12/1/50.

Συγκέντρωση στο Αμφιθέατρο για την Κύπρο παρουσία του Πρωτάνεως (Πόντου) του Θεοφιλεστάτου και πολλών φοιτητών Β. Ελλάδος.

1/2/50

Η τρίμηνος Πρακτική μας εξάσκησις ετελείωσε με την ανάγνωση της εκθέσεώς μας που ήτο αρκετᾶ επιτυχής.

21-22-23
ΜΑΡΤΙΟΥ
1950

1-15 Ιουνίου

Ἐναρξη ἐξτάσεως 1949-50.

Ἐρωτήματα

Κυριακή 4 Ιουνίου 1950.

Ἡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ἐπεφύλαξε σήμερον μίαν ἀπάνταστον υποδοχήν εἰς τὴν ΚΥΠΡΙΑΚΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΠΡΕΣΒΕΙΑΝ ἣτις ἀγωνίζεται ἐρωμένως καὶ ἐν μέσῳ ἀπογοητεύσεων εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν Ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν διὰ τὴν εὐδωσὶν τῶν ἰερῶν σκοπῶν τῆς.

Δυστυχῶς ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν ὀρίζοντα ἐκλείπει ὁ νεγγόντης) νους ἐνὸς Βενιζέλου καὶ οἱ Ἕλληνες πολιτικοὶ πιστεύοντες εἰς τὰ τόσα ἐπισταρεύσαντα κακὰ ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος μας μῦθον τῆς Ἀγγλο-Ἑλληνικῆς φιλίας δὲν τολμοῦν νὰ θέσουν σθεναρῶς τὸ ζήτημα.

Ὡς ἀληθῆς ἐπαγγελία δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ ἡ σύντομος συνομιλία μετὰ τὸν γηραιὸν πολιτευτὴν μας Ν. Λανίτην.

Εἰς ἐρώτησιν μου εἰς τὸ ζήτημα προκύπτει εἰς δυσχερείας ἀπήντησε καταφατικῶς καὶ ὅταν ἐν συνεχείᾳ τοῦ εἶπον ὅτι εἰς δὲν λυθῆί τῶρα τὸ ζήτημα εἰρηνικῶς πρέπει νὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν λύσιν τοῦ με ἄλλα μέσα μου ἀπήντησε.

"Ἀφίνω τὸ στόμα μου κλειστὸν διὰ νὰ μαντεύσετε με ὅλην σας τὴν δύναμιν τὴν ἔννοιαν τῆς σιωπῆς μου, ποὺ ὁμιλεῖ δυνατότερα καὶ εὐστοχώτερα ἀπὸ ῥιονδῆποτε λόγον".

Κυριάκος
Θεσσαλονίκη.
4/6/50

Θα ἔρθει κάποτε ἡ ὥρα τῆς δράσεως.

Τίποτε δὲν κερδίζεται χωρὶς θυσίες καὶ ἡ ἐλευθερία χωρὶς αἷμα.

20 Ιουλίου 1950.

Στες εξετάσεις μας την έσκασε ο Χρηστίδης. Από 8-9 που περίμενα πήρα ακριβώς τα μισά.

Έφαγα τον Παξινό με 7 παρ' όλο ότι ήμουζαλισμένος κι' ως την τελευταία στιγμή ήθελα να φύγω και στον Κορηναίο. Θριάμβευσα με 8. Το σπουδαίο όμως είναι το 8 του Πολεμή στον Κοριν.

Να δούμε τώρα τι θα μας κάμει ο θρυλικός Χαριτάτζης. Απειλεί γην και ουρανόν κι' ας λέει ότι απ' το Ντεπώ εις τον Λευκόν Πύργο τον μαθαίνουμε.

Αναχώρηση εξ Ελλάδος 29 Ιουνίου 1951.

Άφιξη εις Αίγυπτον 30 Ιουνίου 1951.

Άφιξη εις ΚΥΠΡΟΝ 1 Ιουλίου 1951.

ΚΧρΜάτσης

Αναχώρηση εκ Κύπρου 28 Νοεμβρίου 1951.

Άφιξη εις Ελλάδα 2 Δεκεμβρίου 1951.

Θεσ/νίκη 29/2/52

Εμπρός λοιπόν παλμός της καρδιάς

Ριγήστε εις τα συθέμελα την ανθρώπινη φύση.....

Κυριάκος

Ναι γλυκειά κόρη της Θεσσαλονίκης, περήφανη αμαζώνα των παραμυθιών.

21 Ιουνίου 1952

Ενώπιον του πρυτάνεως κ. Κ. Λειβαδά και του κοσμήτορος κ. Ι. Κορωναίου, δώκαμεν τον νενομισμένον όρκον και ελάβομεν τον τίτλον του Γεωπόνου.

(Αλλά ο τίτλος δεν κοσμεί τον άνθρωπον ο άνδρας δικαιώνει (τον τίτλον.

Κυριάκος

ΚΧρΜάτσης
Γεωπόνος

Την 21ην Ιουνίου εγκαταλείπομεν την γλυκειά μας Θεσσαλονίκη. Πόσα όνειρα, πόσους καύμους, πόσες ελπίδες δεν δημιουργήσαμε σ' αυτή τη γωνιά της γης. Και πόση αγάπη δεν κλείσαμε στην ψυχή μας για αυτή.

Στη διαδρομή μας Λαμιαί (22/6) Θερμοπύλαι, Αλαμάνα, Χάνι της Γραβιάς, Αράχβα, Άμφισα Δελφοί ζούμε για μια ακόμη φορά τη δόξα της Ελλάδας, της χήρας με την πιο πλούσια ομορφιά της φτωχιάς. Και στις 28 Ιουνίου 1952 την εγκαταλείπομεν για την Κύπρο όπου φθάσαμε στις 30 Ιστ.

ΚΜάτσης

ΚΜάτσης

Κούκλια-Farm

Famagusta

Μέσα Ιουλίου 1952

1952

Συνεπληρώσαμεν συγκομιδήν Σταφυλιών

Σουλτανίνα οκ @ 6 γρ.

Ροζανί

Μαύρο

Άσπρο

Χαρουπιών

οκ. καντάρι @ £3=10-0-£

Εσπεριδοειδή Εκκοπή 12.250 λεμονιών (πρώτη)
διά κ. Πρ. Παπαδόπουλον

Εσπεριδοειδή Εύσιμο χόρτων 70 Σκάλες Ποτίσματα.

Μ.Κ. Χόφερ καλ. εις

Ευκάλυπτοι Λιμνιού Εκκοπή βολικιών (3 εργ)
ΑΥΤ. → Εις Βαρώσια διά μετ. λεμονιών.

Εσπεριδοειδή Εύσιμο χόρτων 30 Σκάλες
Ποτίσματα
Ευκάλυπτοι Εκκοπή βολικιών.

Οικοδομήματα. Κατεδαφισμός υποστέγων
Καθαρισμός

Τριφίλλι Πότισμα (Σιαχίτ)

Μ.Κ. Χόφερ και κάμπον τεμ.

catèrpillar με μονόυνον το ισοπεδωθέν τεμάχιον παρά
το χωριό (αρ. τεμ.)